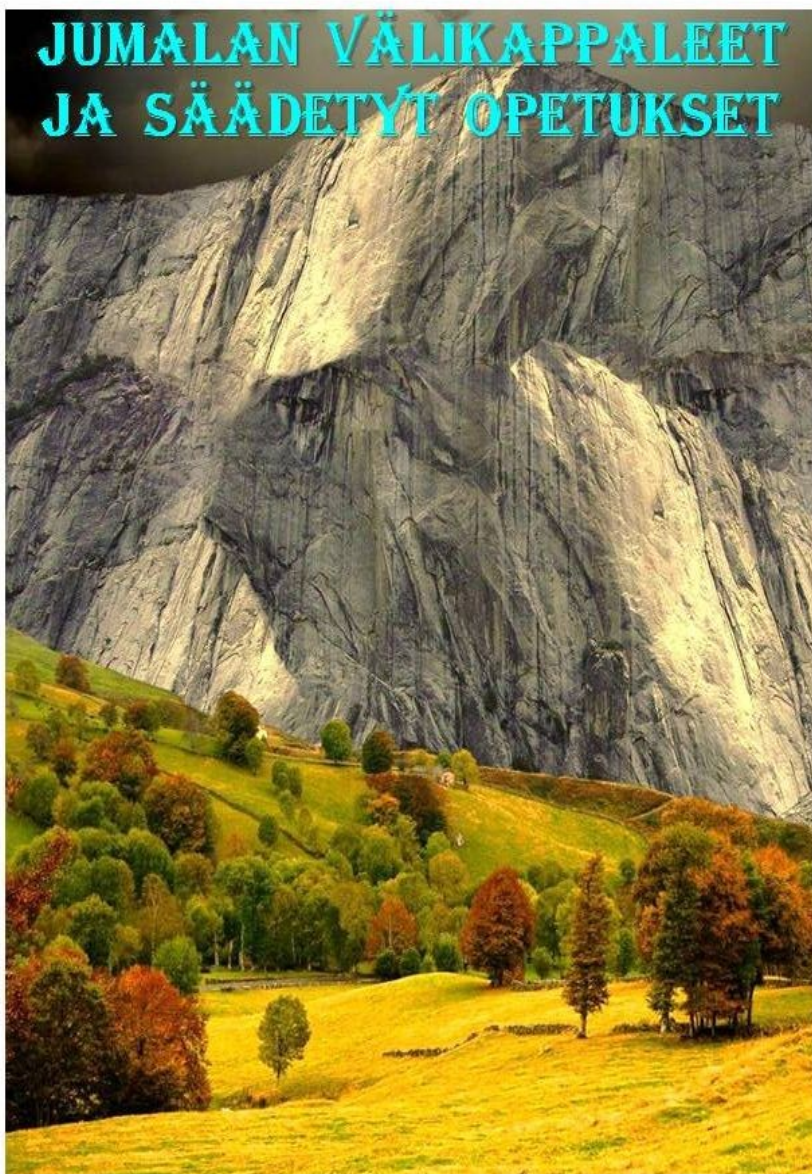

SAPATTIKOULULÄKSYT

2 NELJÄNNES 2012

JUMALAN VÄLIKAPPALEET
JA SÄÄDETYT OPETUKSET

Johdanto

”Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.” Room. 6:13.

”Herra on antanut teille lahjoja käytettäväksi, ja kun käytätte näitä lahjoja, niin kuin Hän on tarkoittanut, te saatte lisää viisautta ja hengellistä näkökykyä ymmärtää Hänen työtään. Teidän mielenne ja silmänne täytyy tarkata Hänen ilmestymistään, teidän korvienne tulee kuulla Hänen äänensä pieninkin kuiskaus. Hän on tehnyt teidän polvenne; käyttäkää niitä rukoukseen polvistumiseen. Hän on teidän voimanne. Tarttukaa uskossa Näkymättömään. Käyttäkää jalkojanne juostaksenne kuuliaisina evankeliumin tiellä. Teidän kielenne ja äänenne ovat Jumalan antamia lahjoja, jotta kertoisitte Hänen elämästään, Hänen opetuksistaan, Hänen kuolemastaan, Hänen ylösnousemisestaan, Hänen taivaaseenastumisestaan. Teidän ruumiinvoimanne kuuluu olla omistettu Mestarille taistelemaan hyvä uskon taistelu taistelukentällä, voittamaan sanomalla: 'Kirjoitettu on'. Teidän myötätuntonne ja voimavaranne kuuluvat Jumalalle. Käyttäkää niitä kirkastaaksenne Lunastajanne. ...

Kasvattakaa ajatusta, että ette ole yksin. Herra tarkkaa teidän jokaista askeltanne. Enkelit seuraavat teitä. ... Niin kuin enkelit tulivat Jaakobin tykö, niin he tulevat kaikkien Herran omien tykö. ...

Kurkottakaa ylös, korkeammalle, ja vielä korkeammalle, tarttukaa uskon köyteen. Vaeltakaa ja työskennelkää rakkaudessa Jumalaan ja raskautettuihin, ja Herra on teidän auttajanne. 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle.' Joh. 1:51. Jeesus, tuo kallis Vapahtaja, elävän Jumalan Poika, on nuo tikapuut, jotka yhdistävät taivaallisen maailman tähän maahan. Hänen jumaluutensa asuu Jumalan valtaistuimella. Hänen ihmisyytensä koskettaa maata. Hänen inhimilliset käsivartensa ympäröivät koko ihmissuvun. Jeesuksen Kristuksen kautta enkelien palvelus rakkaudessa, lohdutuksessa, nuhtelussa, valossa, saavuttaa meidät. Oi kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä ja Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti!” That I May Know Him.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

Kääntäjältä: Lainauksissa käytetyt sivunumerot, joiden perässä on viiva, ovat englanninkielisten kirjojen sivunumeroita. Ne löytyvät suomalaisistakin kirjoista, ovat vaan sulkeissa.

Erikoissapattikolehti on määrätty Norjalle.

Muista antaa lahjasi rakkauden ja kiittolisuuden osoituksena

1. Läksy, sapattina 7. huhtikuuta 2012

Aabraham Jumalan käsissä

”Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.” Hebr. 11:8.

JUMALAN LIITTO AABRAHAMIN KANSSA

1. Kuinka voidaan selittää Jumalan kutsu Aabrahamille? 1. Moos. 12:1-3; Kuinka Aabraham antoi itsensä Jumalan käsiin? 1. Moos. 12:4,5. Hebr. 11:8.

”Aabrahamin kyselemätön kuuliaisuus on koko Raamatun vaikuttavimpia todistuksia uskosta. Hänelle usko oli »luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy» (jae1). Jumalan lupauksen turvin ja vailla vähintäkään ulkonaista merkkiä sen täyttymyksestä hän luopui kodistaan ja suvustaan ja synnyinmaastaan. Hän lähti matkaan päämäärää tuntematta, seuratakseen vain Jumalan johdatusta. »Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä» (Hebr. 11:9). Aabraham ei näin joutunut mihinkään pieneen koetukseen, eikä häneltä vaadittu mitään vähäistä uhrausta. Vahvat siteet liittivät hänet maahansa, sukuunsa ja kotiinsa. Mutta hän ei epäröinyt tottelemasta kutsua. Hänellä ei ollut mitään kyseltävää luvatus maasta — oliko se viljavaa ja ilmastoltaan terveellistä ja tarjosiko se viihtyisät olot ja vaurastumisen mahdollisuudet. Jumala oli puhunut, ja hänen palvelijansa oli toteltava. Hänelle oli onnellisin paikka maan päällä se, missä Jumala halusi hänen olevan.” PP. S. 126_

2. Mitä voidaan sanoa Aabrahamille tehdystä lupauksesta verrattuna muihin lupauksiin? 1. Moos. 12:3; Gal. 3:16-18.

”Aabrahamille ja hänen siemenelleen luvattu lahja ei käsittänyt vain Kanaania vaan koko maan. Apostoli sanoo siitä: »Se lupaus, että Aabraham oli *perivä maailman*, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta» (Room. 4: 13). Ja Raamattu opettaa selvästi, että Aabrahamille annettujen lupauksen tulee täyttyä Kristuksen kautta. Kaikki, jotka ovat Kristuksen, ovat »Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan» — osallisia »turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön» — saaden perinnökseen synnin kirouksesta vapautetun maan (Gal. 3:29; 1 Piet. 1:4). Sillä »valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle», ja »nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta» (Dan. 7: 27; Ps. 37: 11)” PP. S. 169_

3. Mitä Herra näytti Aabrahamille sen lisäksi, että oli antanut hänelle lupauksen? Millainen oli Jumalan ja Aabrahamin välinen liitto? 1. Moos. 15:1-8, 18; 17:1-4.

”Sitten hänet vietiin teltan ulkopuolelle ja häntä kehoitettiin katsomaan taivaalla tuikkivia lukemattomia tähtiä. Niitä silmäillessään hän kuuli sanat: »Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä.» »Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi» (Room. 4: 3).” PP. S. 136_

AABRAHAMIN USKO

4. Miten Aabraham osoitti uskoaan ihmisten keskuudessa, jotka palvoivat epäjumalia? 1. Moos. 12:7,8; 13:4,18; 14:21-23; 24:3,7.

”Halu saada helppo uskonto, joka ei vaadi mitään ponnistuksia, ei mitään itsensä kieltämistä eikä mitään eroa maailman mielettömyyksistä, on tehnyt opin uskosta ja yksin uskosta kansan suosimaksi; mutta mitä sanoo Jumalan sana? Apostoli Jaakob sanoo: »Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa?... Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton? Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi... Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.» Jaak. 2: 14—24” ST. p. 172

5. Mikä oli Aabrahamin suuri kaipaus? Näkikö hän koskaan sitä, mitä kaipasi nähdä? Joh. 8:56; 1. Moos. 22:2,12; Hebr. 11.17-19.

”Aabraham oli hartaasti halunnut nähdä tulevan Vapahtajan. Hän rukoili palavasti, että hän ennen kuolemaansa saisi katsella Messiasta. Ja hän näki Kristuksen. Hänelle annettiin ylikuonnollista valoa, ja hän tunnusti Kristuksen jumalallisen luonnon. Hän näki Hänen päivänsä ja iloitsi. Hänelle näytettiin jumalallinen uhri syntien edestä. Tämän uhrin vertauskuva sisältyi hänen omiin kokemuksiinsa” AT. S. 468.

JUMALAN LUPAUKSET TÄYTTYNEINÄ

6. Mikä on tuloksena, kun ihmisellä on yhteys maailman Lunastajaan? Gal. 2:20; 5:24; 2. Kor. 12:10.

”Herra Jeesus rakastaa kansaansa, ja kun he panevat luottamuksensa Häneen, ollen täysin Hänestä riippuvaisia, Hän antaa heille voiman. Hän elää heidän kauttaan antaen heille pyhittävän Henkensä innoituksen ja tärkeän osan itseään.” IMKH.

7. Kuinka me osoitamme, että olemme osalliset tästä lupauksesta? Room. 4:12,13,16; Gal. 3:16,17; Hebr. 4:16.

”Aabrahamin suuri uskon teko valaisee majakan tavoin Jumalan lasten polkua kaikkina tulevina aikoina. Aabraham ei koettanut välttyä tekemästä Jumalan tahtoa. Tuon kolmen päivän matkan aikana hän olisi hyvin ehtinyt järkeillä ja epäillä Jumalaa, jos olisi ollut taipuvainen epäilemään. Hän olisi voinut järkeillä, että jos hän olisi surmannut poikansa, häntä olisi pidetty murhamiehenä, toisena Kainina, ja että hänen opetuksiaan olisi sen jälkeen vieroksuttu ja halveksittu, eikä hän niin muodoin enää olisi kyennyt tekemään hyvää lähimmäisilleen. Hän olisi voinut koettaa vapautua tottelemasta jo ikänsäkin perusteella. Mutta patriarkka ei turvautunut mihinkään tällaiseen verukkeeseen. Aabraham oli kyllä inhimillinen; hänen halunsa ja kiintymyksensä olivat samanlaiset kuin meidänkin. Mutta hän ei ruvennut kyselemään, miten lupaus olisi voinut täytyä, jos Iisak surmattaisiin. Hän ei koettanut järkeilyllä tyyntyyttää ahdistunutta sydäntään. Hän tiesi, että Jumala on oikeamielinen ja vanhurskas kaikissa vaatimuksissaan, ja hän totteli käskyä kirjaimellisesti. »Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi» (Jaak. 2:23). Ja Paavali sanoo: »Ne, jotka uskon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia» (Gal. 3:7). Mutta Aabraham osoitti uskonsa teoillaan. »Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi» (Jaak. 2: 21,22). On monia, jotka eivät ymmärrä uskon ja tekojen välistä suhdetta. He sanovat: »Usko vain Kristukseen, niin olet

turvassa. Sinulla ei ole mitään tekemistä lain pitämisen kanssa.» Mutta aito usko ilmenee kuuliaisuuksena. Kristus sanoi epäuskoisille juutalaisille: »Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja» (Joh. 8: 39). Ja uskollisten isästä Herra lausuu: »Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani» (1 Moos. 26: 5). Apostoli Jaakob sanoo: »Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut» (Jaak. 2: 17). Ja Johannes, joka kirjoittaa niin paljon rakkaudesta, sanoo meille: »Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä» (1 Joh. 5: 3).” PP. S. 153.

POHDITTAVAKSI

”Kristus ei salli vihollisen valtaan joutua ainoankaan, joka katuen ja uskossa on pyytänyt Hänen suojelustaan. Vapahtaja on kiusattujen ja koeteltujen lastensa rinnalla. Hänen kanssaan heitä ei voi kohdata mikään tappio, menetys, voittamaton este tai häviö; kaikki me voimme Hänessä, joka meitä vahvistaa. Kun kiusaukset ja koettelemukset tulevat, älä odota, kunnes kaikki pulmat ovat ratkaistut, vaan katso Jeesukseen, auttajaasi.” AT. s. 473.

”Monet ovat vahvasti vakuuttuneita totuudesta, mutta joko mies tai vaimo estää heitä tekemästä ratkaisua. Kuinka sellainen, joka on osallisena Kristuksen kärsimyksistä, kieltäytyy olemasta kuuliainen Hänen tahdollaan ja tekemästä Hänen työtään? ... Seuraamalla kuuliaisuuden polkua yksinkertaisessa uskossa luonne tulee täydelliseksi.” IMKH.

2. Läksy, sapattina 14. huhtikuuta

Iisak, vertauskuva Kristuksesta

”Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupauksen vastaanottanut ja jolle oli sanottu: 'Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen.’” Hebr. 11:17,18.

JUMALAN TARKOITUS

1. Mitä Iisak kysyi isältään huomattuaan, ettei heillä ollut karitsaa uhriksi? Mikä oli Jumalan tarkoitus Hänen pyytäessään Aabrahamia uhraamaan poikansa? 1. Moos. 22:2,7,8; Jes. 55:8,9.

”Aabraham oli nyt täydellisesti ja ylevästi kestänyt koetuksen ja uskollisuudellaan hyvittänyt täydellisen Jumalaan luottamisen puutteensa, mikä puute johti hänet ottamaan Haagarin vaimokseen.” LH. s. 63.

”Iisakin uhraamisella Jumala halusi esittää oman Poikansa uhraamista. Iisak oli vertauskuva Jumalan Pojasta, joka uhrattaisiin maailman syntien tähden. Jumala halusi havainnollistaa Aabrahamille ihmisen lunastamista. ... Aabraham ymmärtäisi oman kokemuksensa kautta, kuinka suurta itsekieltäymystä ääretön Jumala osoitti antaessaan Poikansa pelastamaan ihmisen kadotuksesta.” IMKH.

2. Millä hetkellä Jumala tuli väliin, kun Aabraham nosti kätensä uhratakseen Iisakin? Milloin Jumalan tarkoitus täyttyy ihmiskunnan suhteen? 1. Moos. 22:11-13; Hebr. 11:17-19.

”Isä ja poika rakentavat yhdessä alttarin, ja Aabrahamin kauhea hetki lähestyy, jolloin hänen täytyy ilmoittaa Iisakille se, mikä on murehduttanut hänen sieluaan koko tuon pitkän matkan, että Iisak itse on uhri. Iisak ei enää ole poika, vaan täysikasvuinen nuori mies. Hän olisi voinut kieltäytyä suostumasta isänsä aikomukseen, jos hän olisi tahtonut. Hän ei sano isäänsä hulluksi eikä hän edes koeta muuttaa hänen suunnitelmaansa. Hän luottaa isänsä rakkauteen ja siihen, ettei hän toimittaisi näin kauheaa uhria, ainoaa poikaansa poltettavaksi, ellei Jumala olisi käskenyt häntä tekemään niin. Vapisevin, rakastavin käsin isä sitoo Iisakin, koska Jumala on niin käskenyt. Poika alistuu uhrattavaksi, koska hän luottaa isänsä vilpittömyyteen. Mutta kaiken ollessa valmiina, kun isän usko ja pojan alistuvaisuus on täysin koeteltu, Jumalan enkeli tarttuu Aabrahamin ojennettuun käteen, joka on antamaisillaan kuoliniskun pojalleen, ja sanoo hänelle, että se riittää jo. 'Nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi.' Tämä Aabrahamin uskon teko on kirjoitettu muistiin meille opiksi ja avuksi. Se opettaa meille tärkeän asian, luottamaan Jumalan määräyksiin, olivat ne miten vaativia ja viiltäviä tahansa. Samalla se opettaa lapsia olemaan kaikessa alamaisia vanhemmilleen ja Jumalalle. Aabrahamin kuuliaisuus osoittaa, ettei meillä ole mitään, mikä olisi liian kallista uhrattavaksi Jumalalle.” Ta.1, s. 334.

3. Mikä tuli ilmeiseksi tässä esimerkissä alistuvasta uhrista? Saattoiko Iisak kuvitella, mikä Jumalan tarkoitus oli hänen suhteensa? 1. Moos. 22:14-18.

”Tuolla oli Moorian vuori, jossa lupauksen poika vastustelematta antoi sitoa itsensä alttarille — esikuvana Jumalan Pojan uhrista. Siellä uskovien isälle vahvistettiin siunauksen liitto, suurenmoinen lupaus tulevasta Messiaasta. 1 Moos. 22: 9, 16—18.” ST. s. 18_

”Moorian vuorella Aabraham oli kuullut poikansa kysyvän: »Isäni, . . . missä on lammas polttouhriksi?» Isä vastasi: »Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.» 1 Moos. 22: 7, 8. Ja oinaassa, jonka Jumala hankki Iisakin tilalle, Aabraham näki vertauskuvan Hänestä, joka kuolisi ihmisten syntien tähden.” AT. s. 112.

4. Mitä on kerrottu siitä tavasta, jolla Iisak toimi tässä äärimmäisen vaikeassa tilanteessa? Minkä ihanan lupauksen Herra antoi hänelle? 1. Moos. 26:17-21,24.

TODELLISUUS

5. Mihin tämä vaikuttava kuvaus Iisakista ja karitsasta johtaa? Jes. 53:7.

”Pyhä Henki oli Jesajan välityksellä, käyttäen samaa kuvausta, ennustanut Vapahtajasta: »Hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään. Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.» Jes. 53: 7, 6. Mutta Israelin kansa ei ollut ymmärtänyt tätä opetusta. Monet pitivät uhritoimituksia samanlaisina kuin pakanat uhrejaan: lahjoina, joilla he saattoivat lepyttää Jumalan. Jumala tahtoi opettaa heille, että Hän

itse rakkaudessaan antoi lahjan, joka sovittaa heidät Hänen kanssaan.” AT. s. 93.

”Jeesus ei vastannut tähän kaikkeen ainoallakaan sanalla. Silloinkin kun naulat lyötiin Hänen käsiensä lävitse ja tuskan hikipisarot pusertuivat esiin Hänen huokosistaan, kohosi tuon kärsivän kalpeilta, väriseviltä huulilta rukous, mikä ilmaisi Hänen anteeksiantavaa rakkauttaan murhaajiaan kohtaan: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät'.” Ta. 1. s. 212.

6. Listaa kolme kriittisen tärkeää asiaa, jotka Kristus teki koko ihmiskunnan hyväksi. Room. 5:11; Hebr. 2:17.

”Tullessaan ihmisen tilalle kantamaan sen kirouksen, jonka piti langeta ihmisen

päälle Kristus antoi itsensä ihmissuvun puolesta pitäen pyhänä ja kirkastaen Isänsä lakia.” IMKH.

”Kristus voitti jumalallisen voiman avulla, ja niin tulee jokaisen kiusatun sielun voittaa. Jumala oli Kristuksen kanssa Getsemanen puutarhassa, ja Kristuksen esimerkin avulla meidän täytyy oppia luottamaan taivaalliseen Isään; kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa meidän täytyy uskoa., että Hän on hellä ja uskollinen, ja pystyy pitämään sen, mikä on Hänen huomaansa annettu. Tässä Kristuksen, meidän Korvaajamme ja Vakuutemme, syvässä ahdistuksessa, Isä oli Poikansa vierellä, ja Hän on jokaisen sielun vierellä, joka kamppailee masennuksen ja vaikeuksien kanssa.” BC.

”Golgatan ristillä Hän kuoli häpeällisen kuoleman, voidakseen saada sovituksen synneistä niille, jotka ottavat Hänet vastaan Vapahtajana. Niille, jotka ottavat Hänet vastaan, Hän lupaa antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi.” UL.

TULEVA TODELLISUUS KARITSAN KANSSA

7. Mitä hellää huolenpitoa Karitsa osoittaa kaikille lunastetuille tulevaisuudessa? Ilm. 7:17.

”Ne, jotka Karitsa johdattaa elämän vetten lähteille ja joiden silmistä hän on pyyhkivä kyyneleet, ovat niitä, jotka ottavat vastaan tietoa ja ymmärrystä, joka on ilmaistu Raamatussa, Jumalan sanassa.” RH.

”Suunnattomalla ilolla vanhemmat katsovat kruunua, vaatetta ja harppua, jotka heidän lapsilleen annetaan. Toivon ja pelon päivät ovat ohi. Kyynelin ja rukouksin kylvetty siemen on saattanut näyttää turhaan kylvetyltä, mutta sato on lopulta korjattu riemulla. Heidän lapsensa on lunastettu. Isä ja äiti, kuulukoot teidän lastenne äänet ilolauluna tuona päivänä!” CG.

8. Ketkä laulavat Mooseksen ja Karitsan virttä? Ilm. 14:1-5; 15:2.

”Tämän taistelun tuloksena koko kristikunta jakaantuu kahteen suureen luokkaan — niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, ja niihin, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa ja ottavat sen merkin. Vaikka kirkko ja valtio yhdistävät voimansa, pakottaakseen »kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat» ottamaan »pedon merkin» (Ilm. 13: 16), ei Jumalan kansa kuitenkaan ota sitä. Patmoksen profeetta näki »niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan... lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä.» Ilm. 15: 2, 3.” ST. s. 450_

”Sitten minä näin Jeesuksen ohjaavan lunastettujen joukon kaupungin portille.... Kaupungissa oli kaikkea, mistä silmä sattoi nauttia. Joka paikassa he näkivät suunnatonta loistoa. Sitten Jeesus katseli lunastettuja pyyhkiään. Heidän kasvonsa säteilivät kirkkautta. Kiinnittäessään lempeät silmänsä heihin hän lausui täyteläisellä sointuvalla äänellään: 'Minä näen sieluni vaivan hedelmät ja olen tyydytetty. Te saatte nauttia tästä määrättömästä kirkkaudesta iankaiken.’ Teidän murheenne ovat loppuneet. Kuolemaa ei ole enää oleva, eikä surua eikä parkua eikä kipua ole enää oleva.' Minä näin lunastettujen kumartavan ja heittävän kimmeltävät kruununsa Jeesuksen jalkain juureen, ja sitten, kun hänen hellä kätensä oli nostanut heidät ylös, he koskettelivat kultaisia harppujaan täyttäen koko taivaan ihanalla soitollaan ja lauluillaan Karitsan kunniaksi.” HK. s. 320.

POHDITTAVAKSI

”Meidän taivaallinen Isämme antoi rakkaan Poikansa ristiinnaulitsemisen kärsimyksiin. Legioonittain enkeleitä seurasi Jumalan Pojan nöyryytystä ja sieluntuskia, mutta he eivät saaneet puuttua asioiden kulkuun, kuten Iisakin tapauksessa. Mikään ääni ei tullut pysäyttämään uhria. Jumalan rakas Poika, maailman Lunastaja, oli siellä loukattavana, pilkattavana ja kidutettavana, kunnes Hän painoi päänsä kuollessaan. Minkä suuremman todistuksen Ääretön olisi voinut antaa jumalallisesta rakkaudestaan ja säälistään. 'Hän, joka ei säästännyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet meidän edestämme, kuinka Hän ei antaisi kaikkea muutakin Hänen kanssaan?’” IMKH.

3. Läksy, sapattina 21. huhtikuuta 2012

Jumalan muuttama ihminen

”Silloin hän sanoi: 'Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.’” 1. Moos. 32:28.

JAAKOB LUONNOLLISESSA TILASSAAN

1. Mitä me tiedämme Jaakobin luonnosta? 1. Kor. 2:14. Mitä me ajattelemme siitä, kun hän petti isäänsä saadakseen siunauksen? 1. Moos. 27:24-29.

”Jaakob ja Rebekka onnistuivat aikeessaan mutta saivat petöksensä takia

kokea pelkkää surua ja murhetta. Jumala oli ilmoittanut että Jaakob saisi esikoisuuden, ja hän olisi aikanaan täyttänyt sanansa, jos he vain uskossa olisivat odottaneet hänen toimivan heidän hyväkseen. Mutta monien muiden Jumalan lapsiksi tunnustautuvien tavoin he eivät tahtoneet jättää asiaa hänen huolekseen. Rebekka katui katkerasti pojalleen antamaansa väärää neuvoa; se erotti hänet Jaakobista, eikä hän enää koskaan sen jälkeen saanut nähdä poikaansa.” PP. s. 180_

2. Mitkä olivat hänen tekojensa seuraukset hänen jättäessään luvattun maan? 1. Moos. 27:41,43; 29:11; 31:41.

”Kodittomana pakolaisena, erossa äidistään, jota hän ei enää koskaan saanut nähdä, hän joutui uurastamaan seitsemän vuotta rakastettunsa tähden vain tullakseen kavalasti petetyksi. Kaksikymmentä vuotta hän palveli kitsasta ja ahnetta sukulaistaan, vaurastui ja näki poikainsa kasvavan ympärillään, muttei saanut paljoakaan iloita tuossa riitaisassa ja eripuraisessa kodissa. Surun aiheita riitti: tyttären häpäisy ja tämän veljien kostoretki, Raakelin kuolema, Ruubenin luonnon rikos, Juudan synty ja Joosefin joutuminen veljiensä petoksen ja julmuuden uhriksi — miten pitkäksi venyykään tämä pahuuksien luettelo! Moneen kertaan hän oli joutunut korjaamaan tuon ensimmäisen väärän kylvönsä satoa.” PP. s. 237_

3. Miksi Jumala ei hyljännyt Jaakobia? Ps. 34:6. Mitä Jaakob koki lähdettyään kotoaan, etsiessään turvapaikkaa, raskaan omantunnon painaessa? 1. Moos. 28:12,13,20,21.

”Epätoivon pimeys painoi hänen sieluaan, ja hän tuskin uskalsi rukoilla. Mutta hän oli niin äärimmäisen yksinäinen, että hän tunsu tarvitsevansa enemmän kuin milloinkaan Jumalan suojelusta. Itkien ja syvästi nöyryten hän tunnusti syntinsä, ja hän pyysi jotain merkkiä siitä, että häntä ei ollut hylätty lopullisesti. ... Jumala ei hyljännyt Jaakobia. Hänen armonsa ulottui vieläkin erehtyvään palvelijaansa. Herra ilmaisi säälivästi juuri sen, mitä Jaakob tarvitsi: Vapahtajan.” CC.

”Kuitenkin Jaakobin vaiheet vakuuttavat, ettei Jumala hylkää niitä, jotka syntiin langenneina ovat sittemmin todella katuvina palanneet hänen tykönsä. Alistuvaisuudellaan ja luottavalla uskollaan Jaakob sai sen, mitä hän ei pystynyt saamaan taistelemalla omassa voimassaan.” PP. s. 202.

NIMENMUUTOS

4. Mitä nimi Jaakob merkitsee? 1. Moos. 27:36. Mitä nimi Israel

merkitsee, ja miksi sellainen nimi annettiin hänelle? 1. Moos. 32:24,26-28.

Nimi Jaakob merkitsee ”hän pettää”. Katso reunahuomautus 1. Moos. 25:26.

”Kun Jaakob tuli elämänsä suureen käännekohtaan, hän vetäytyi syrjään rukoilemaan. Hänen mielensä täytti yksi ainoa valtava halu - hän halusi luonteen muutosta. Mutta kun hän rukoili Jumalaa, vihollinen - niin hän luuli - tarttui häneen, ja koko yön hän taisteli henkensä edestä. Mutta ei edes kuoleman vaara muuttanut hänen sielunsa kaipausta. Kun hänen voimansa olivat miltei lopussa, enkeli käytti jumalallista voimaansa, ja hänen kosketuksestaan Jaakob tiesi ketä vastaan hän oli taistellut. Haavoittuneena ja avuttomana hän nojautui Vapahtajan rintaa vasten ja pyysi siunausta. Hän ei hellittänyt otettaan eikä lakannut rukoilemasta, ja Kristus täytti tämän avuttoman, katuva sielun pyynnön lupauksensa mukaan: »Antautukoon hän minun turviini tehdäkseen rauhan minun kanssani, niin hän on tekevä rauhan minun kanssani» (Jes. 27: 5, engl. käänn.). Jaakob rukoili päättävästi: »En päästä sinua, ellet siunaa minua» (1 Moos. 32: 26). Tämän hellittämättömän asenteen Jaakob sai häneltä, jonka kanssa hän painiskeli. Hän antoi Jaakobille voiton sekä muutti hänen nimensä Jaakobista Israeliksi sanoen: »Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut» ” Vs. s. 144.

5. Kuinka jokainen lunastettu saa tämän uuden luonnon? 2. Piet. 1:4. Kuinka me voimme tietää, että olemme saaneet sen? Ef. 4:24.

”Kun sydän on puhdistettu synnistä, Kristus asettuu sille paikalle, jolla ennen vallitsivat omahyväisyys ja maailman aarteiden rakkaus. Kristuksen kuva on nähtävissä kasvojen ilmeessä. Pyhitystyö jatkuu sielussa. Itse vanhurskaus on pantu pois. Nähtävillä on uusi ihminen, joka on luotu Kristuksen kautta vanhurskaudessa ja pyhydessä.” CS.

”Suurin ilmoitus, jonka miehet ja naiset voivat tehdä Kristuksen armosta ja voimasta, on se, että luonnollinen ihminen tulee osalliseksi jumalallisesta luonnosta, ja Kristuksen antaman armon ja voiman kautta voittaa turmeltuneisuuden, joka vallitsee maailmassa.” CPTS.

LUVATUT JA VASTAAOTETUT SIUNAUKSET

6. Minkä suuren siunauksen Jaakob sai, kun hän palasi luvattuun maahan? 1. Moos. 33:4-10; 35:9-13.

”Jaakob oli nyt saanut kaipaamansa siunauksen. Hän oli saanut anteeksi syrjäyttäjänä ja pettäjänä tekemänsä synnin. Hänen elämänsä kriisivaihe oli päättynyt. Epäily, neuvottomuus ja tunnonvaivat olivat katkeroittaneet hänen mielensä, mutta nyt oli kaikki toisin, ja suloinen oli Jumalan kanssa tehdyn sovinnon rauha. Jaakob ei enää pelännyt veljensä kohtaamista. Jumala, joka oli antanut hänen syntinsä anteeksi, saattoi myös muuttaa Eesaun mielen suostuvaiseksi hyväksymään hänen nöyryytensä ja katumuksensa.” PP: 198_

7. Mikä suuri lupaus on annettu myö Jumalan kansalle lopun aikana? Jer. 23:6. Mitä ihania siunauksia annetaan kaikille voittajille? Ilm. 3:12.

”Vanhurskaus on pyhyyttä, Jumalan kaltaisuutta. ... Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valo ja elämä. Jumalan vanhurskaus ruumiillistuu Kristuksessa. Me vastaanotamme vanhurskauden vastaanottamalla hänet.”... Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisella taistelulla tai raskaalla raadannalla, ei rahalla eikä uhrilla. Se annetaan lahjaksi jokaiselle, joka kaipaa ja janoaa sitä. »Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää -- ilman rahatta, ilman hinnatta» (Jes. 55: 1). »Tämä on heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra» (Jes. 54: 17). »Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskautemme'» (Jer. 23: 6).” Vs. s. 27.

”Ja kun Jumala ilmoitti Jeesuksen tulemisen päivän ja hetken ja jätti iankaikkisen liiton kansalleen, niin hän puhui yhden lauseen kerrallaan ja sitten pysähtyi, jolloin sanat vyöryivät kautta koko maan. Jumalan Israel seisoi silmät ylös suunnattuina kuunnellen sanoja, jotka lähtivät Jehovan suusta ja vierivät yli maan, ikään kuin kovan ukkosen jyminä. Se oli pelottavan juhlallista. Jokaisen lauseen lopussa pyhät huusivat riemuiten: »Kunnia! Halleluja!» Heidän kasvojaan valaisi Jumalan kirkkaus. Ne loistivat aivan kuin Mooseksen kasvot hänen astuessaan Siinailta. Jumalattomat eivät voineet katsoa niihin kirkkauden vuoksi. Ja kun

loppumatonta siunausta lausuttiin niille, jotka olivat kunnioittaneet Jumalaa pitämällä hänen sapattinsa pyhänä, kuului mahtava riemuhuuto, kun oli saatu voitto pedosta ja sen kuvasta.” HK. s. 317.

POHDITTAVAKSI

”Te, jotka mielellänne puhutte toisten virheistä, katsokaa omaa sydäntänne. Ottakaa Raamattunne ja menkää Jumalan tykö hartaasti rukoillen. Pyytäkää Häntä opettamaan teitä tuntemaan itsenne, ymmärtämään heikkoutenne ja syntyne iankaikkisuuden valossa. Pyytäkää Häntä osoittamaan, millaisia olette taivaan valossa. Tämä on yksilöllistä työtä... Lähettäkää pyyntönne nöyrästi Jumalalle, älkääkä levätkö ennen kuin voitte sanoa: 'Kuulkaa, mitä Herra on tehnyt minulle', sitten voitte olla elävänä todistuksena ja kertoa voitetuista voitoista.” HP.

4. Läksy, sapattina 28. huhtikuuta 2012

Orjasta Egyptin hallitsijaksi

”Joosefin vastaus kuvastaa uskonnollisen periaatteen voimaa. Hän ei pettäisi maallisen isäntänsä luottamusta, ja seurauksista välittämättä hän olisi uskollinen taivaalliselle Mestarilleen. Jumalan ja pyhien enkeleiden tarkkailevien katseiden edessä monet uskaltautuvat tekemään sellaista, mihin eivät tohtisi syyllistyä toisten ihmisten nähden, mutta Joosef ajatteli lähinnä Jumalaa. »Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!« hän sanoi.” PP 217_

JOOSEFIN ELÄMÄ KUVAA KRISTUKSEN ELÄMÄÄ

1. Kuinka Joosefista tuli orja? 1. Moos. 37:6-8,9-11,27,28.

”Kateus sai Joosefin veljet myymään hänet orjaksi; siten he toivoivat estävänsä häntä tulemasta heitä mahtavammaksi. Ja kun hänet vietiin Egyptiin, he uskottelivat itselleen, etteivät hänen unensa enää häiritsisi heitä, koska he olivat tehneet niiden täyttymisen mahdottomaksi. Mutta

juuri heidän toimenpiteillään Jumala toteutti sen mitä he koettivat estää.”
PP s. 239_

2. Millä lailla tämä tapahtuma oli samanlainen kuin se, mitä tapahtui Jeesukselle? Matt. 26:14-16; 27:17,18; Luuk. 23:34.

”Joosefin elämä kuvaa Kristuksen elämää... Samoin juutalaiset papit ja vanhimmat kadehtivat Kristusta peläten hänen riistävän heiltä kansan suosion itselleen. He surmasivat hänet estääkseen häntä pääsemästä kuninkaaksi, mutta kuitenkin juuri se oli tuloksena tästä teosta. Oltuaan orjana Egyptissä Joosefista tuli isänsä perheen pelastaja, mutta se seikka ei vähentänyt hänen veljiensä syyllisyyttä. Samoin Kristus vihamiestensä ristiinnaulitsemana tuli ihmiskunnan Lunastajaksi, langenneen ihmissuvun Vapahtajaksi ja koko maailman Valtiaaksi, mutta hänen murhaajiensa rikos oli yhtä inhottava kuin jos Jumala ei kaitselmuksessaan olisikaan ohjannut tapahtumia omaksi kunniakseen ja ihmisen hyväksi. Samoin kuin Joosefin omat veljet myivät hänet pakanoille, - myi yksi omista opetuslapsista Kristuksen hänen katkerimmille vihamiiehilleen. Joosefia syytettiin väärin ja hänet heitettiin vankeuteen hyveellisyytensä tähden. Samoin Kristusta halveksittiin ja hänet hyljättiin, koska hänen vanhurskas, itsensä kieltävä elämänsä oli nuhteena synnille. Ja vaikei hän ollut syypää mihinkään vääryyteen, hänet tuomittiin väärin todistajien todistuksen nojalla. Ja kun Joosef kesti kärsivällisesti epäoikeudenmukaisuutta ja sortoa sekä oli valmis antamaan anteeksi ja osoittamaan jalosti hyvyyttään häntä pahoin kohdelleille veljilleen, se kuvaa sitä miten Vapahtaja kesti valittamatta jumalattomien ihmisten pahuutta ja solvauksia sekä antoi anteeksi ei vain murhaajilleen vaan kaikille, jotka tulevat hänen luokseen tunnustaen syntinsä ja anoen anteeksiantoa.” PP. s. 239_

JOOSEFIN SUURUUS

3. Missä yhteisössä Joosef eli, kun hänet vietiin Egyptiin? 1. Moos. 39:7,20-23. Mitä Jaakob sanoi hänestä profeetallisessa siunauksessaan? 1. Moos. 49:23,24. Mitä me voimme oppia hänen kokemuksestaan? Jaak. 1:12.

”Mutta Joosefin usko ja turmeltumattomuus joutuivat vielä tulikokeeseen. Hänen isäntänsä vaimo koetti viekoitella nuorukaisen rikkomaan Jumalan lakia. Tähän asti hän oli varjeltunut tuon pakanallisen maan yleiseltä turmelukselta, mutta tämä kiusaus tuli niin yllättävänä, niin väkeväenä ja viettelevänä — miten siitä voisi selviytyä? Joosef tiesi hyvin, mitä sen vastustamisesta seuraisi. Vaihtoehtoina olivat salaaminen, suosio ja palkkiot ja toisaalta epäsuosio,

vankeus ja kenties kuolema. Hänen koko tulevaisuutensa riippui hetken ratkaisusta. Pääsisikö periaate voitolle? Pysyisikö Joosef yhä uskollisena Jumalalle? Tavattomasti huolissaan enkelit katselivat tuota näkyä.” PP. s. 217_

4. Mikä teki Joosefille mahdolliseksi säilyttää hyveellisyytensä? Hebr. 11:1,2,6,22; 2. Piet. 1:4; 1. Moos. 39:8,9.

”Uskollisuus Jumalalle ja usko Näkymättömään oli Joosefin ankkuri. Siinä piili hänen voimansa. ... Viisaudellaan ja oikeudenmukaisuudellaan, puhtaudellaan ja hyvyydellään päivittäisessä elämässä, omistautumisellaan ihmisten asioihin, jotka olivat epäjumalanpalvojia, Joosef ja Daniel osoittivat olevansa uskollisia periaatteilleen, uskollisia Hänelle, kenen edustajia he olivat.” CC.

”Kuinka kallisarvoinen se ajatus onkaan, että voimme tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta, ja siten voittaa, kuten Kristuskin voitti! Jeesus on meidän odotustemme täyttymys. Hän on meidän laulumme perussävel, suuri suojakalliomme kuivassa erämaassa. Hän on elävää vetta janoiselle sielulle. Hän on meidän pakopaikkamme myrskyssä. Hän on meidän vanhurskaudemme, meidän lunastuksemme.” IMKH.

5. Kuinka ihminen osoittaa sen, että hänellä on yhteys Jumalan kanssa? Mitä voimme sanoa Joosefista monien koettelemusten ja huolten keskellä? Ef. 4:24; 2. Piet. 3:11; 1. Piet. 1:15,16.

”Joosefin uskonto piti hänen luontonsa miellyttävänä ja vahvisti hänen myötätuntoaan ihmiskuntaa kohtaan riippumatta hänen kottelemuksistaan. On olemassa sellaisia, jotka tulevat sanoissaan ja käytöksessään katkeriksi, piheiksi ja epäkohteliaiksi, jos he tuntevat, ettei heitä käytetä oikealla tavalla. He masentuvat ja vihaavat toisia. Mutta Joosef oli kristitty. ... Jumala valmisti häntä tällä kurinalaisuudella suureen vastuuseen, kunniaan, ja hän oli halukas oppimaan; hän otti ystävällisesti vastaan ne opetukset, joita Herra hänelle opetti. Hän oppi kantamaan iestä nuoruudessaan. Hän oppi hallitsemaan oppimalla ensin tottelemaan...” SDG.

EGYPTIN HALLITSIJANA

6. Kuinka Jumala puuttui asioihin täyttääkseen suuren tarkoituksensa ja myös vapauttaakseen Joosefin hänen

kauheista koettelemuksistaan ja kärsimyksistään? 1. Moos. 41:1-8,14-16.

”Joosefin vastauksessa kuninkaalle ilmenee hänen nöyryytensä ja uskonsa Jumalaan. Vaatimattomuudessaan hän ei väitä sinänsä olevansa sen viisaampi kuin muutkaan. »En minä.» Jumala yksin pystyy selittämään nämä salaisuudet. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän on tekemässä.» Oli tuleva seitsemän hyvin viljavaa vuotta. Pellot ja puutarhat tuottaisivat runsaampaa satoa kuin koskaan ennen. Ja tätä aikaa seuraisi seitsemän nälkävuotta. »Eikä enää tiedetä mitään maassa vallinneesta viljavuudesta sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on oleva ylen kova.» Unen toistuminen korosti sen varmuutta ja pikaista toteutumista. Ja Joosef lisäsi: »Nyt valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja taitavan miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi.» PP. s. 220_

7. Mitä kuningas päätti tehdä kuultuaan uniensa selityksen? Mitä me tiedämme Joosefista, ennenkuin hän tuli tähän tärkeään hetkeen elämässään? 1. Moos. 41:37-44: Ps. 105:16-22; Job 28:28.

”Varhaisina vuosinaan hän oli kuunnellut mielummin velvollisuuden ääntä kuin omia mielihalujaan, ja nuoruusajan turmeltumattomuus, yksinkertainen luottavaisuus ja jaloluontoisuus näyttäytyivät sittemmin miehuusajan teoissa. Puhdas ja yksinkertainen elämä oli voimakkaasti kehittänyt sekä ruumiin että älyn kykyjä. Yhteys Jumalaan hänen tekojensa välityksellä ja uskon perillisille uskottujen suurten totuuksien mietiskely oli edistänyt ja jalostanut hänen hengellistä luontoaan sekä avartanut ja vahvistanut hänen mieltään siinä määrin, ettei hän millään opiskelulla olisi päässyt niin pitkälle. Tehtävien uskollinen täyttäminen jokaisessa asemassa, alhaisimmasta ylhäisimpään, oli kehittänyt jokaisen kyvyn suorittamaan tehokkainta palvelustaan. Joka elää Luojan tahdon mukaisesti, varmistaa parhaiten luonteensa kehittymisen totuudelliseksi ja jaloksi.” PP. s. 222_

POHDITTAVAKSI

Simsonilla oli vaaran hetkellä sama voimanlähde kuin Joosefilla. Hän pystyi valitsemaan oikean ja väärän välillä mielensä mukaan. Mutta sen sijaan, että olisi pitänyt kiinni Jumalan voimasta, hän salli luontonsa villien mielihaluun päästä valloilleen. Järjen voima vääristyi, moraalitappautui. Jumala oli kutsunut Simsonin vastuunalaiseen asemaan, mutta hänen olisi täytynyt oppia hallitsemaan ensin tottelemalla Jumalan lakeja.

... Simson antoi intohimojensa vallita kiusauksissa, joihin hän oli itse ajautunut. Hänen polkunsä päätyi häpeään, kurjuuteen ja kuolemaan. Mikä vastakohta Joosefin historialle.” SDG.

5. Läksy sapattina 5. toukokuuta 2012

Jumalan johtama hallitsija

”Rehti luonne on Oofirin kultaakin arvokkaampi. Ilman sitä ei kukaan voi yltää kunnioitettavaan arvoasemaan. Mutta luonnetta ei peritä eikä se ole ostettavissa. Siveellistä arvokkuutta ja jaloja henkisiä kykyjä ei saada sattumoisin. Parhaatkin kyvyt ovat arvottomia ellei niitä kehitetä. Jalon luonteen muodostaminen on elämänikäinen työ, joka pakostakin vaatii ututteraa ja kestäväää ponnistusta. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu siitä miten niitä käytetään.” PP. s. 223_

VALMISTAUTUMINEN JUMALAN PALVELUKSEEN

1. Mikä on hyvän Jumalan oamisuuden haltijan salaisuus? Luuk. 16:10. Mikä oli se tarkoitus, joka johti Joosefin elämää? 1. Kor. 6:19,20.

”Jumala kutsuu täydelliseen pyhittäytymiseen, eikä Hän hyväksy vähempää. Mitä vaikeampi tilanne sinulla on, sitä enemmän tarvitset Jeesusta. Rakkaus ja pelko Jumalaa kohatan piti joosefin puhtaana ja turmeltumattomana kuninkaan hovissa. Hänet korotettiin rikkauteen ja kunniaan, ollen kuninkaasta seuraava, ja hänen korotuksensa oli yhtä äkillinen kuin suurikin. On mahdotonta seistä tuollaisissa korkeuksissa ilman vaaroja. Myrsky jättää vahingoittumattomana laakson kukan, kun se kaataa mahtavan puun vuoren päältä. On monia ihmisiä, joita Jumala saattoi käyttää hyvällä menestyksellä, kun köyhyys heitä ahdisti. Hän saattoi palkita heidät kunnialla, mutta menestys tuhosi heidät; heidät vedettiin alas, koska he unohtivat olla nöyriä, unohtivat, että Jumala oli heidän voimansa, ja heistä tuli riippumattomia ja itseriittoisia. Joosef kesti luonteen testauksen vastustuksessa, ja hänen kultansa kirkastui menestyksessä. Hän osoitti samaa pyhää kuuliaisuutta Jumalan tahdolle, kun hän oli valtaistuimen vieressä, kuin ollessaan vankisellissään. Joosef kantoi uskontoaan kaikkialle, ja se oli hänen järkkymättömän uskollisuutensa salaisuus.” T.

2. Mitä ohjeita me tarvitsemme ollaksemme hyviä asianhoitajia? Joh. 16:13; Ps. 119:165; Room. 1:16,17

”Joosef oli yksi niistä, jotka pystyivät vastustamaan kiusauksia. Hän osoitti, että hänellä oli katse vain Jumalan kirkkautta kohti. Hän ilmaisi tarkkaavansa Jumalan tahtoa niin puuhaillessaan vankisellissä kuin valtaistuimen vierelläkin. Minne hyvänsä hän meni, ja missä hyvänsä tilanteessa hän oli, hän kantoi uskontoaan mukanaan. Todellisella uskonnolla on voima tunkeutua kaikkialle. Se antaa perussävelen kaikelle, mitä ihminen tekee. Ei sinun tarvitse erottautua maailmasta ollaksesi kristitty, mutta voit kantaa uskontosi mukanasi vaikuttamaan kaikkeen, mitä sanot tai teet.” T.

”Mutta Joosefin todellinen luonne näyttäytyi kirkkaana vankityrjän pimeydessäkin. Hän säilytti uskonsa ja pysyi kärsivällisenä. Hän oli saanut julman korvauksen vuosikausien uskollisesta palveluksestaan, mutta sekään ei saanut häntä pahantuuliseksi ja epäluuloiseksi. Hänellä oli tietoiseen syyttömyyteen perustuva rauha, ja hän uskoi asiansa Jumalan huomaan. Hän ei hautonut kärsimiään vääryyksiä, vaan omat surunsa unohtaen koetti keventää toisten murheita. Vankilassakin hän löysi jotakin tehtävää. Jumala valmisti häntä ahdistusten koulussa laajempaan käyttöön, eikä Joosef kieltäytynyt tarpeellisesta kurista.” PP. s. 218_

HYVÄN PALVELIJAN LUONNEKUVA

3. Kuinka Jumala valmisti Joosefia olemaan hyvä palvelija? 1. Moos. 37:1,2,4,28; 39:1-4,20-23.

”Joosef kuunteli isänsä neuvoja ja pelkäsi Herraa. ... Hän piti isänsä opetuksia suuressa arvossa ja eheällä sydämellä hän halusi olla kuuliainen Jumalalle. ... Hän vihasi syntiä niin, ettei kärsinyt katsella veljiensä synnintekoa. ... Täällä Joosef sai kärsiä, koska hän ei tahtonut luopua rehellisyydestään. Hän oli jättänyt maineensa ja asiansa Jumalan käsiin. Ja vaikka Jumala antoi hänen olla ahdistuksissa jonkin aikaa valmistaakseen hänet täyttämään erään tärkeän paikan, Jumala kuitenkin vartioi tätä jumalattoman syyttäjän mustaamaa mainetta ja raivasi jopa vankilankin kautta tien hänen korottamiseksi. Hyve saa aikanaan oman palkkansa. Kilpi, jolla Joosef suojausi sydämensä, oli Jumalan pelko, joka sai hänet olemaan uskollinen ja rehellinen isännälleen ja uskollinen Jumalalle.” LH. s. 80.

4. Mikä oli tunnusomaista Joosefin luonteelle, älylle ja

kasvatukselle? 1. Moos. 39:5,6.

”Henki vartijain päällikkö mieltä Joosefin ystävällisyyteen ja uskollisuuteen. Ennen pitkää hän piti Joosefia pikemmin poikanaan kuin orjana. Nuorukainen pääsi kosketuksiin arvohenkilöiden ja oppineiden kanssa ja tutustui luonnontieteisiin, kieliin ja liiketaitoon ja sai näin tulevalle Egyptin pääministerille tarpeellista kasvatusta.” PP. s. 217_

YHTEYS JUMALAN KANSSA JA OMISTAUTUNUT, YLEVÄ PALVELUS

5. Kuinka Joosef hoiti vastuunalaisen tehtävänsä tulevan nälänhädän uhatessa? Kuinka hän käytti Jumalalta saamiaan lahjoja? 1. Moos. 41:46-49; 1. Piet. 4:10.

”Heti viljavien vuosien alusta lähtien alettiin varustautua tulevaa nälänhätää varten. Joosefin johdolla rakennettiin suunnattomia varastoja kaikkiiin Egyptin keskuspaikkoihin, jotta niihin voitaisiin tallettaa odotetun viljasadon koko ylijäämä. Näin tehtiin seitsemän viljavuoden aikana, kunnes varastoon koottu vilja ei ollut enää mitattavissa.” PP. s. 224_

6. Vaikka Joosef oli hyvin nuori, mitä hänen hallinnostaan kerrotaan? Ps. 105:20-22. Mikä oli tunnusomaista hänen elämälleen, niin vastoinkäymisissä kuin menestyksessäkin? Matt. 24:45; 1. Kor. 4:2.

”Se oli korkea kunnia-asema, mutta siihen liittyi vaikeuksia ja vaaroja. Huipulla oleva on aina vaarassa... Mutta Joosefin luonne kesti yhtä hyvin vastoinkäymisen kuin menestyksenkin

kokeen. Hän oli yhtä uskollinen Jumalalle seisossaan faaraan palatsissa kuin vankikomerossaankin. Hän oli yhä muukalaisena pakanallisessa maassa, erossa sukulaisistaan jotka palvelivat Jumalaa. Mutta hän uskoi lujasti, että jumalallinen käsi oli johtanut hänen kulkuaan, ja luottaen jatkuvasti Jumalaan hän suoritti uskollisesti tehtävänsä kuuluvat velvollisuudet. Joosef kiinnitti kuninkaan ja Egyptin huomattavien miesten huomion oikeaan Jumalaan, ja vaikka he edelleen palvelivatkin epäjumalia, he oppivat kunnioittamaan niitä periaatteita, joita Herran palvelija ilmensi elämässään.” PP. s. 222_

7. Kuinka monet ihmiset hyötyivät niistä toimista, joita tehtiin nälkävuosien varalle? 1. Moos. 41:54,57. Ottiko Joosef itselleen

kunniata tapahtumien kulusta? Miten hän kohteli veljiään, kun hän oli arvovaltaisessa asemassa? 1. Moos. 41:16,32; 45:5,24.

”Kenelläkään ei ole oikeutta pitää itseään omana omaisuutenaan. Eikä kenelläkään ole mitään hyvää, mikä olisi hänen omaansa. Jokainen ihminen, kaikki hyvä, on Herran omaisuutta. Kaikki, mitä saadaan taivaan runsaudesta, on kuitenkin Herran. Mitä hyvänsä arvokasta meillä onkin, meidän tulee käyttää sitä toisten ihmisten hyväksi, niin että heistä tulisi arvokkaita työntekijöitä. Kaikki voimavarat ja lahjakkuus on Jumalan lahjoja, joita pitäisi käyttää Hänen kunniaukseen Hänen palveluksessaan. Jumalan antamia kykyjä ei tulisi käyttää palvelemaan meitä itseämme. Meidän tulisi aina olla valmiita antamaan, jakamaa toisille sitä tietoa, mitä meillä on; ja meidän tulisi iloita, vaikka he kehittyisivät työssään ja älykkytydessään meitä pidemmälle.” DWG.

POHDITTAVAKSI

”Jos pitäisimme alati mielessämme, että Jumala näkee ja kuulee kaiken mitä teemme ja puhumme sekä pitää tarkoin kirjaa kaikista sanoistamme ja teoistamme ja että joudumme niistä kaikista tilille, niin pelkäisimme synnin tekemistä. Muistakoot nuoret aina, että missä he lienevätkin ja tekivät he mitä tahansa, Jumala on aina läsnä. Mikään toimintamme ei jää huomaamatta. Emme voi salata teitämme Korkeimmalta. Inhimillisiä lakeja, niin ankaria kuin ne välistä ovatkin, rikotaan usein rikoksen tulematta ilmi, ja siksi se jää myös rankaisematta. Mutta tämä ei käy päinsä kun on kyse Jumalan laista. Synkinkään keskiyön pimeys ei pysty peittämään syyllistä. Hän voi luulla olevansa yksin, mutta jokaista tekoa tarkkailee näkymätön todistaja. Taivaallinen tarkkailija on selvillä tekijän sisäisistä vaikuttimistakin. Jokainen teko, jokainen sana ja jokainen ajatus pannaan merkille niin tarkoin kuin koko maailmassa olisi vain tuo ainoa henkilö ja koko taivas olisi keskittänyt huomionsa häneen.” PP. s. 217_

6. Läksy, sapattina 12. toukokuuta 2012

Mooseksen johtajuus

”Mutta Mooses sanoi Jumalalle: 'Mikä minä olen menemään faraon tykö ja viemään israelilaisia pois Egyptistä?' Hän vastasi: 'Minä olen sinun kanssasi; ja tämä olkoon sinulle tunnusmerkkinä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, niin te palvelette Jumalaa tällä vuorella.'” 2. Moos. 3:11,12.

JOHTAJUUS JA UHRAUS

1. Millaisia vastustajia Mooses kohtasi, ja kenen kanssa? Kuinka Jumala valmisti häntä johtamaan kansaansa? 2. Moos. 5:2; 16:2,3; Apt. 7:39-41.

”Jumala näki tarpeelliseksi kasvattaa Moosesta ahdistusten ja köyhyiden koulussa, ennen kuin hän saattoi johtaa Israelin joukot maanpäälliseen Kanaaniin. Taivaalliseen Kanaaniin vaeltavalla Jumalan Israelilla on Päällikkö, joka ei tarvinnut mitään inhimillistä opetusta pystyäkseen toimimaan jumalallisena johtajana, mutta silti hän tuli täydelliseksi kärsimysten kautta. Ja »sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa» (Hebr. 2: 10,18). Lunastajassamme ei ilmennyt mitään inhimillistä heikkoutta eikä epätäydellisyyttä. Kuitenkin hän kuoli valmistakseen meille pääsyn Luvattuun maahan.” PP. s. 480_

2. Keneltä Mooses sai ohjeita? Kuinka turmeltumattomuutta ja eettisyyttä ylläpidetään johtajuudessa? Apt. 7:38; Ps. 15:1,2; 2. Kor. 6:4-8.

”Hän [Mooses] on se, joka seurakunnassa, erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja hän sai eläviä sanoja meille annettavaksi. ... Tämä enkeli oli Jumalan läsnäolon eli 'hänen kasvojensa enkeli', jossa myös oli suuren Jahven, Herran, nimi. Tämä ei voi tarkoittaa ketään muuta kuin Jumalan Poikaa.” PP. s. 748.

”Evankeliumin painottama eettisyys ei tunne mitään muuta mittapuuta kuin Jumalan mielenlaadun, Jumalan tahdon. Jumala vaatii luoduiltaan mukautumista tahtoonsa. Luonteen epätäydellisyys on syntiä, ja synti on Jumalan lain rikkomista...” IMKH.

”Ainoa asia, mikä hänen pitää tehdä, on seurata Jeesusta Kristusta, joka kertoo hänelle, mitä pitää tehdä. Jumala kutsuu sinua taivaan valtaistuimelta, esittäen sinulle katoamattoman kirkkauden kruunun ja kannustaen sinua taistelemaan hyvän uskon taistelun ja juoksemaan kärsivällisesti juoksun. Luota joka hetki Jumalaan. Hän on uskollinen ja johtaa eteenpäin.” MCP.

JOHTAJUUS JA NÖYRYYS

3. Kuinka Mooseksen nöyryys näkyi hänen johtajuudessaan? Mikä Jumalan lupaus on kaikille, jotka vaalivat tätä hyvettä? 4. Moos. 12:3; Jes. 57:15.

”Hän oli kaikista ihmisistä sävyisin. Hän ei pyrkinyt hallitsemaan Pyhää Henkeä, vaan Pyhä Henki hallitsi häntä.” UL.

”Mooseksen harteille sälytetty Jumalan työn taakka teki hänestä voiman miehen. Kaitessaan niin monia vuosia Jetron lampaita hän oppi todellista nöyryyttä. ... Käsky viedä Israel pois näytti ylivoimaiselta; Mutta Jumalan pelossa Mooses otti vastaan luottamustehtävän. Huomaa, että hän ei suorittanut tätä työtä omassa voimassaan, vaan Jumalan voimassa hän pyrki jalostamaan ja pyhittämään itsensä tätä pyhää tehtäväänsä varten.” CC.

4. Voimmeko sanoa, että oli helppo tehtävä Moosekselle johtaa näin suurta ihmisjoukkoa niissä olosuhteissa? Missä vaarallisessa tilanteessa hän joskus oli? 2. Moos. 17:4; 4. Moos. 11:14.

”...Mahtavan enkelin kulkiessa heidän edellään kaikilla heidän matkoillaan ja ohjatessa kaikkea heidän vaellustaan. Koska he olivat niin valmiit unohtamaan, että Jumala oli heitä johtamassa enkelinsä välityksellä, ja lukemaan ihmisten ansioksi sen, minkä Jumalan voima yksin voi suorittaa, Hän oli koetellut heitä nähdäkseen, tottelisivatko he Häntä. He eivät kestäneet ainuttakaan koetusta. Sen sijaan että olisivat luottaneet Jumalaan ja tunnustaneet Hänet, joka oli sirotellut heidän polulleen voimansa näytteitä ja rakkautensa ja huolenpitonsa erinomaisia tunnusmerkkejä, he epäilivät Häntä ja pitivät Egyptistä lähtöään Mooseksen ansiona syyttäen häntä kaikista heitä kohdanneista onnettomuuksista. Mooses oli suhtautunut heidän itsepäisyyteensä erinomaisen kärsivällisesti. Kerran he uhkasivat jopa kivittää hänet.” LH. s. 129.

5. Mihin perustui Mooseksen menestys johtajana? 2. Moos. 3:11,12; 4:13. Verrattaessa Mooseksen johtajuutta kuningas Saulin johtajuuteen, millaiset erot ovat ilmeisiä? 1. Sam. 13:13,14.

”Saadessaan Jumalalta käskyn Mooses oli vailla itseluottamusta, hidaspuheinen ja arka. Hän tunsu itsensä kelvottomaksi toimimaan Jumalan puhetorvena Israelille. Mutta kun hän sitten vastaanotti tehtävän, hän kävi siihen käsiksi kokosydämisesti ja täysin Herraan luottaen. Hänen tehtävänsä suuruus herätti toimintaan hänen parhaat sielunkykynsä. Jumala siunasi hänen aulista kuuliaisuuttaan, ja hänestä tuli kaunopuheinen, toiveikas, maltillinen ja hyvin kykenevä tuohon suurimpaan tehtävään, joka koskaan on ihmiselle uskottu. Tämä on vain yksi esimerkki siitä mitä Jumala tekee vahvistaakseen niiden luonnetta, jotka täysin luottavat häneen ja ryhtyvät varauksetta noudattamaan hänen käskyjään.” PP. s. 255_

JOHTAJA, JOLLA ON NÄKY

6. Kun ottaa huomioon, että Mooses oli profeetta, keneen hän jatkuvasti suuntasi kansan huomion antaakseen heille toivoa? 5. Moos. 18:15-18.

”Mooses esikuvasi Kristusta. Hän itse oli julistanut Israelille: »Sinun keskuudestasi, veljiesi joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää sinulle profeetan, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa» (5 Moos. 18: 15). Jumala näki tarpeelliseksi kasvattaa Moosesta ahdistusten ja köyhyden koulussa, ennen kuin hän saattoi johtaa Israelin joukot maanpäälliseen Kanaaniin. Taivaalliseen Kanaaniin vaeltavalla Jumalan Israelilla on Päällikkö, joka ei tarvinnut mitään inhimillistä opetusta pystyäkseen toimimaan jumalallisena johtajana, mutta silti hän tuli täydelliseksi kärsimysten kautta. Ja »sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa» (Hebr. 2: 10,18). Lunastajassamme ei ilmennyt mitään inhimillistä heikkoutta eikä epätäydellisyyttä. Kuitenkin hän kuoli valmistaakseen meille pääsyn Luvattuun maahan.” PP. s. 480_

7. Minkä erikoisen todistuksen Raamattu antaa Mooseksesta ja hänen palveluksestaan hänen elämänsä ja työnsä lopussa? 5. Moos. 34:10-12; Hebr. 3:5.

”Mooses oli kuollut, mutta vaikutustaan hän ei vienyt mukanaan hautaan. Sen tuli elää toistuvana hänen kansansa sydämen ajatuksissa. Tuon pyhän ja epäitsekään elämän muistoa vaalittaisiin kauan, ja se muovaisi hiljaa mutta

voimallisen vaikuttavasti niidenkin elämää, jotka eivät aikanaan välittäneet kuunnella hänen puheitaan. Samoin kuin laskeva aurinko valaisee vuorenhuiput vielä kauan senkin jälkeen kun se on jo painunut kukkuloiden taa, levittävät puhtaiden, pyhien ja hyvien yksilöiden työt valoa maailmaan kauan senkin jälkeen kun he itse ovat poistuneet. Heidän työnsä, sanansa ja esimerkinsä elävät ikuisesti. »Vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa» (Ps. 112: 6). PP. s. 481_

POHDITTAVAKSI

”Ihmisten pitää varoa ottamasta itselleen kunniaa, joka kuuluu heidän Tekijälleen. Hän ei voinut vastata Mooseksen pyyntöön, että tämä saisi jakaa Israelin perinnön, Mutta Hän ei unohtanut tai hyljännyt palvelijaansa. Taivaan Jumala ymmärsi ne kärsimykset, joita Mooses oli kestänyt; Hän oli huomionut jokaisen uskollisen palveluksen näiden pitkien koettelemusten vuosien aikana. Pisgan huipulla Jumala kutsui Mooseksen äärettömän paljon kirkaampaan perintöosaan, kuin Mitä maallinen Kaanaa oli.” CC.

7. Läksy, sapattina 19. toukokuuta 2012

Israel ja Laodikea

”Me joudumme jäämään tänne maailmaan ehkä vielä vuosiksi uppiniskaisuutemme tähden, niin kuin Israelin lapset joutuivat, muut Kristuksen tähden, älkää lisätkö syntiä synnin päälle syyttämällä Jumalaa omien väärin tekojenne seurauksista.” E.

USKO

1. Mikä oli rakennettu Jumalan ohjeiden mukaan olemaan Israelin jumalanpalveluksen keskus? 2. Moos. 25:8,9; Hebr. 8:1. Mihin todellisuuteen Jumalan kansa katsoo tänä päivänä? Dan. 8:14; Hebr. 8:1.

”Pyhäkköoppi oli se avain, jonka avulla vuonna 1844 koetun pettymyksen salaisuus paljastui. Se toi päivän valoon täydellisen totuuden järjestelmän, yhtenäisen ja sopusointuisen, näyttäen että Jumalan

käsi oli johtanut suurta adventtiliikettä. Samalla se ilmoitti Jumalan kansalle sen velvollisuuden, paljastaessaan sen aseman ja tehtävän.” ST. s. 423_

”Niin kuin maallisessa pyhäkössä oli kaksi osastoa, pyhä ja kaikkienpyhin, on taivaallisessakin pyhäkössä kaksi pyhää paikkaa. Jumalan lain sisältävällä arkilla, suitsutusalttarilla ja muilla maallisen pyhäkön jumalanpalvelusesineillä oli niinkään vastineensa taivaallisessa pyhäkössä.” LH. s. 297

JÄRJESTÖSSÄ

2. Minkä neuvon Mooses sai apeltaan? 2. Moos. 18:24-27. Näiden johtajien lisäksi, ketä Jumala kehotti vähentämään Mooseksen taakkaa? 4. Moos. 11:16,17.

”Mooses ei asettunut appensa opetuksen yläpuolelle. Jumala oli korottanut hänet suuresti ja tehnyt ihmeitä hänen kätensä välityksellä. Kuitenkaan Mooses ei päätellyt, että koska Jumala oli valinnut hänet opettamaan toisia ja oli suorittanut ihmeellisiä asioita hänen kätensä kautta, hän ei sen tähden tarvitsisi mitään opetusta. Ilmielin hän kuunteli appensa ehdotuksia ja omaksui hänen suunnitelmansa viisaana järjestelynä.” LH. s. 105.

3. Mitä me huomaamme, kun vertaamme paikallisseurakunnan, kentän ja unionin järjestystä Mooseksen ajan rakenteelliseen järjestäytymiseen? 1. Kor. 14:33,40; Kol. 2:5.

”Jumalan kaikissa töissä niin selvästi näkyvä järjestys ilmeni heprealaisessa yhteiskunnassa. Jumala oli vallan ja hallituksen keskus. Mooseksen tuli hänen edustajanaan jakaa lakeja ja valvoa niiden käyttöä hänen nimessään. Sitten oli seitsemänkymmenen neuvosto, sitten papit ja ruhtinaat, näiden jäljessä 'tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen ja kymmenenjohtajiksi' (4. Moos. 11:16,17; 5. Moos. 1:15) ja viimein erityistehtäviin määrätyt virkamiehet. Leirissä vallitsi tarkka järjestys. Keskellä oli ilmestysmaja, Jumalan asuinsija, ja sen ympärillä pappien ja leeviläisten teltat. Näiden ulkopuolella jokainen sukukunta leiriytyi oman lippunsa luokse.” EK. s. 37.

”Jumala on suunnitellut, että mekin oppisimme Mooseksen ajan täydellisestä järjestyksestä ja organisaatiosta, joka hyödytti Israelin lapsia.” T.

”Järjestys näkyy kaikissa Jumalan teoissa läpi maailmankaikkeuden. Järjestys on taivaan laki, ja sen tulisi olla Jumalan kansan laki maan päällä.” TM.

HENGELLISET EDUT

- 4. Mikä suuri etuoikeus Israelinh kansalla oli? 2. Moos. 19:5,6; Room. 9:4,5. Mikä etuoikeus Jumalan kansalla on tänä päivänä? 1. Piet. 2:9,10.**

”Herra solmi erityisen liittoa muinaisen Israelin kanssa: 'Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' 2. Moos. 19:5,6. Hän sanoo käskyjä pitävälle kansalleen viimeisinä päivinä: 'Mutta te olette 'valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja' joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.... Rakkaani, niin kuin outoja ja muukalaisia minä kehotan teitä pidättäytymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan' 1. Piet. 2:9,11.” CH.

PETTYMYKSIÄ

- 5. Mitä suuria pettymyksiä israelilaiset joutuivat kohtaamaan, johtuen heidän heikosta hengellisestä tilastaan? 4. Moos. 13:31-33; 16:31-35,41,49. Millä lailla nämä olivat samankaltaisia sen pettymyksen kanssa, joka kohtasi adventtiliikettä vuonna 1844?**

”Muinaisen Israelin valitus ja kapinahenki, niin kuin myös voimalliset ihmeteot, joita heidän hyväkseen tehtiin, ja heidän rankaisemisensa epäjumalanpalvonnasta, on kerrottu meidän hyödyksemme. Muinaisen Israelin esimerkki on annettu varoitukseksi Jumalan kansalle, jotta he voisivat välttää epäuskoa ja paeta Hänen vihaltaan.” CC.

”Jumalan tahto ei ollut, että Israelin lapset vaeltaisivat neljäkymmentä vuotta erämaassa. Hän halusi viedä heidät suoraan Kanaanin maahan ja tehdä heistä siellä pyhän, onnellisen kansan. Mutta he eivät voineet päästä sinne epäuskon tähden. Hebr. 3: 19. Luopumuksensa tähden he hukkuivat erämaassa, ja toinen sukupolvi nousi ottamaan haltuunsa luvattun maan.” ST. s. 454.

”Jos adventistit olisivat pitäneet uskonsa suuren pettymyksen jälkeen 1844 ja seuranneet tarkasti Jumalan kaitselmusta, ottaneet vastaan kolmannen enkelin sanoman ja julistaneet sitä Pyhän Hengen voimassa maailmalle, he olisivat nähneet Jumalan vapahduksen, Herra olisi yhtynyt heidän ponnisteluihinsa, työ olisi päätetty ja Kristus olisi tullut, ja Hänen kansansa olisi saanut palkkionsa. Mutta epäilyksen ja epävarmuuden aikana, joka seurasi pettymystä, monet

adventtiuskovat luopuivat uskostaan ... Siten työ estyi ja maailma jäi pimeyteen. Jos koko andventtikansa olisi yhtynyt Jumalan käskyihin ja Jeesuksen uskoon, kuinka erilainen meidän historiamme olisikaan!” E.

JÄÄNNÖS

6. Kuinka Israelin kansa käyttäytyi jo varhaisissa vaiheissaan? Mikä ennustus siksi annettiin? 4. Moos. 14:1-4,29-31.

”Neljäkymmentä vuotta epäusko, valitus ja kapinahenki sulki Kanaanin maan muinaiselta Israelilta. Samat synnit ovat estäneet nykyistä Israelia pääsemästä taivaalliseen Kanaaniin. Kummassakaan tapauksessa Jumalan lupaukset eivät olleet vääriä. Epäusko, maailmallisuus, pyhittämättömyys ja epäusko Jumalaa tunnustavan kansan keskuudessa on pitänyt meitä niin monta vuotta tässä synnin ja surujen maailmassa.” SM.

7. Minkä tapahtumien läpi seitsemännen aikakauden seurakunta on mennyt, ja mitä on edessä? Hebr. 12:25,26; Hagg. 2:6. Mikä suuri lohdutus tämän päivän uskoille on tarjolla? Dan. 12:1.

Näky sodista ja verenvuodatuksista annettiin 1862. Tämä näky täyttyi osittain kahdessa maailmansodassa, jotka toivat hirvittävää ahdistusta Jumalan kansalle. Mutta Profetian Henki ohjaa meidän huomiomme tuleviin taisteluihin. ”Minulle näytettiin maan asukkaat äärimmäisen hämmennyksen vallassa. Sota, verenvuodatus, riistäminen, puute, nälänhätä ja rutto vaivasivat maata. ... Näytti olevan vain vähän rauhan aikaa. Jälleen kerran maan asukkaat esitettiin minulle; ja jälleen kaikki oli hämmennyksen vallassa. Kiistat, ja sodat, jotka toivat nälänhätää ja kulkutauteja, vallitsi kaikkialla. Toiset kansat olivat mukana sodassa. Sota toi mukanaan nälänhätää. Puute ja verenvuodatus aiheuttivat kulkutauteja. Ihmisten sydämet menehtyivät pelätessään ja odottaessaan, mikä maanpiiriä oli kohtaava.” T.

”Voimakas järkkyminen on alkanut, ja se on jatkuva. Jokaisen, joka ei asetu rohkeasti ja järkkymättömästi totuuden puolelle, jokaisen, joka ei uhraa Jumalalle ja hänen asialleen, tulee tuo järkkyminen ravistamaan pois.” HK. s. 58.

POHDITTAVAKSI

”Seurakunta on Jumalan linnoitus, hänen turvakaupunkinsa

kapinoivassa maailmassa. Mikä tahansa seurakunnan pettäminen on myös hänen kavaltamistaan, joka on ostanut ihmiskunnan ainokaisen Poikansa verellä. Alusta lähtien uskolliset sielut ovat muodostaneet maanpäällisen seurakunnan. Jokaisena aikakautena Herralla on ollut vartijansa, jotka ovat uskollisesti todistaneet omalle sukupolvelleen. Nämä vartiomiehet julistivat varoitussanomaa, ja kun heidän aikansa tuli riisua varustuksensa, toiset ryhtyivät jatkamaan työtä. Jumala saattoi nämä todistajat liittosuhteeseen kanssaan yhdistämällä maanpäällisen **seurakunnan taivaalliseen seurakuntaan, eivätkä tuonelan portit** ole voittaneet hänen kansaansa.” ApT. s. 11_

8. Läksy, sapattina 26. toukokuuta

Koulu erämaassa

”...Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo 'juokseva elävän veden virrat!'” Joh. 7:37,38.

KATSOAYLÖSPÄIN

1. Mikä merkittävä tapahtuma esitti Isrtaelille hyvin perustavan, keskeisen evankeliumin totuuden? Ymmärsikö kansa synnin merkityksen ja tien, jota pitkin ihminen voi tulla takaisin Jumalan tykö? 4. Moos. 20:11; 21:7-9.

”Jumala käski Mooseksen tehdä vaskikäärmeen ja ylentää sen seurakunnan keskelle. Sitten kuulutettiin läpi koko leirin, että kaikki, jotka katsoisivat käärmeeseen, saisivat elää. Kansa tiesi hyvin, ettei käärmeellä itsessään ollut voimaa auttaa heitä. Se oli vertauskuva Kristuksesta. Kuten kuva, joka oli tehty myrkyllisten käärmeitten kaltaiseksi, ylennettiin heidän pelastukseensa, samoin Kristus »syntisen lihan kaltaisuudessa» Room. 8:3 oli tuleva heidän Lunastajakseen. Moni israelilainen piti uhripalvelusta itsessään kykenevänä vapauttamaan hänet synnistä. Jumala tahtoi opettaa heille, ettei sillä ollut enempää arvoa kuin vaskikäärmeellä. Sen tuli suunnata heidän ajatuksensa Vapahtajaan. He eivät voineet haavojensa parantamiseksi eivätkä syntiensä anteeksisaamiseksi tehdä

hyväkseen muuta kuin osoittaa uskovansa Jumalan lahjaan. Heidän tuli katsoa ja elää.” AT. s. 174_

2. Koska tämä kuvaus tuli todeksi ja täyttyi, minkä kansa koki erämaassa? Joh. 3:14; 19:17,18.

”Riippumatta meidän arvottomuudestamme, meidän tulee aina pitää mielessämme, että on olemassa Yksi, joka voi ottaa pois synnin ja pelastaa syntisen. Hän poistaa jokaisen synnin, jonka olemme tunnustaneet Jumalan edessä. Tämä usko on seurakunnan elämä. Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, ja jokaisen, jota käärme oli purrut, tuli katsoa siihen ja elää, niin myös Ihmisen Poika pitää ylennettämän, niin ettei 'yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” TM.

”Kun Israelin lapset vaelsivat erämaassa, Herra suojeli heitä myrkkykäärmeiltä, mutta tuli aika, jolloin Herra veti Israelin rikkomusten, paatuneisuuden ja uppiniskaisuuden takia pidättävän voimansa käärmeitä vastaan, ja monet kansasta joutuivat käärmeiden puremiksi ja kuolivat. Sitten vaskikäärme kohotettiin, että kaikki, jotka katuivat ja katsoivat siihen uskossa, saisivat elää.” T.

TULEVA PROFEETTA

3. Minkä profetian Mooses lausui, joka antoi toivoa kansalle? 5. Moos. 18:15,18; Apt. 7:37.

”Myös Mooses selitti Israelille, että Jumalan tarkoituksena oli lähettää Poikans langenneen ihmissuvun Lunastajaksi. Eräässä tilaisuudessa, vähän ennen kuolemaansa, Mooses lausui: 'Sinun keskuudestasi, veljiesi joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää sinulle profeetan, minun kaltaiseni, häntä kuulkaa'. Mooses oli selvästi opettanut Israelille, mitä tuleva Messias oli tekevä. 'Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi', oli Herra sanonut palvelijalleen, 'ja minä panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käsken hänen puhua.'” PK. s. 473.

LYÖTY KALLIO JA ELÄVÄ VESI

4. Mitä tapahtui erämaassa, kun kansa tuli hyvin janoiseksi? 2. Moos. 17:5,6. Ketä vesi ja kallio erämaassa todellisuudessa kuvaavat? Joh. 7:37-39.

”Pappi oli sinä aamuna suorittanut juhlamenon, joka muistutti kallioon lyömisestä korvessa. Tuo kallio kuvasi Häntä, joka kuolemallaan saisi pelastuksen elävän veden virtaamaan kaikille janoaville. Kristuksen sanat olivat elämän vesi. Siellä kokoontuneen joukon läsnä ollessa Hän antautui lyötäväksi, jotta elämän vesi virtaisi maailmalle. Lyödessään Kristusta Saatana luuli tuhoavansa elämän ruhtinaan, mutta lyödystä kalliosta virtasi elävä vesi. Jeesuksen näin puhuessa kansalle heidän sydäntään värähdytti kummallinen tunne, ja monet olivat valmiita samarialaisen naisen tavoin huudahtamaan: »Anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano.» Joh. 4: 15.” AT. s. 454_

”Vapahtaja käytti tätä vertauskuvallista palvelusta suunnatakseen sen avulla kansan ajatukset niihin siunauksiin, joita hän oli tullut jakamaan heille.” PP. s. 412_

5. Kuka löi ja haavoitti totista Kalliota? Jes. 53:4,5.

”Lyöty kallio kuvasi Kristusta, ja tähän vertauskuvaan liittyy erittäin arvokkaita hengellisiä opetuksia. Samoin kuin elämää antavat vedet virtasivat lyödystä kalliosta, niin Kristuksestakin joka »Jumalan lyömänä» oli »haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden», vuotaa kadotetulle ihmisluvulle pelastuksen virta. Samoin kuin kalliota lyötiin vain kerran, oli »Kristuskin kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit»” PP. s. 411.

6. Tunnistiko Israel hengellisen Kallion? Mitä Jumala haluaa lastensa ymmärtävän ja uskovan? 1. Kor. 10:4,5; Apt. 3:19,20.

”Hoorebissa vuoti lyödystä kalliosta ensi kerran se elävä virta, joka virvoitti Israelia erämaassa. Kaiken vaeltelunsa aikana he saivat janoonsa vettä Jumalan armon ihmeen tuomana. Mutta Hoorebista ei kuitenkaan virrannut vettä jatkuvasti. Missä tahansa he matkallaan tarvitsivatkin vettä, sitä kumpusi esiin kallion halkeamista heidän leiripaikkansa lähellä. Kristus se sanallaan sai virkistävän veden virtaamaan Israelin juotavaksi. »He joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus» (1 Kor. 10: 4). Kaikki ajalliset ja hengelliset siunaukset tulivat häneltä. Kristus, tosi Kallio, oli mukana kaikissa heidän vaelluksissaan. »Eivät he janoa kärsineet, kun hän heitä kuljetti erämaitten halki; hän

vuodatti heille vettä kalliosta, hän halkaisi kallion, ja vettä virtasi.» »Se juoksi virtana kautta erämaan» (Jes. 48: 21; Ps. 105: 41).” PP. s. 411.

”Vapahtaja suorittaa yhä vielä samaa työtä kuin silloin, kun Hän tarjosi samarialaiselle naiselle elämän vettä. Ne, jotka nimittävät itseään Hänen seuraajikseen, saattavat halveksia ja karttaa hylkiöitä, mutta eivät syntyperä, kansallisuus tai mitkään elämän olosuhteet voi kääntää pois Hänen rakkauttaan ihmislapsista. Jeesus sanoo jokaiselle sielulle, olipa se kuinka' syntinen tahansa: Jos olisit pyytännyt minulta, olisin antanut sinulle elävää vettä.” AT. s. 194_

MEIDÄN TOIVOMME

7. Päätyikö Mooseksen elämä hautaan? Mitä Raamattu kertoo hänen saapumisestaan taivaan maahan? Mitä hänen kuolemansa edustaa meille? 5. Moos. 31:14; 34:1,5,6; Matt. 17:23.

”Mooses sai maistaa kuoleman, mutta hänen ei tarvinnut jäädä hautaansa. Kristus itse herätti hänet eloon. Saatana, kiusaaja, oli vaatinut Mooseksen ruumista hänen syntinsä vuoksi, mutta Kristus, Vapahtaja, oli kutsunut hänet esiin haudasta. Juud. 9. Kirkastusvuorella Mooses todisti Kristuksen voitosta synnin ja kuoleman yli. Hän edusti niitä, jotka tulevat esiin haudoistaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.” TA. s. 421_

”Meidät kutsutaan esittämään maailmalle Jumalan luonnetta, niinkuin se ilmoitettiin Moosekselle. Vastauksena Mooseksen rukoukseen: 'Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi' Herra lupasi: 'Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi.' 'Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: 'Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit'. Tätä satoa Jumala toivoo kansaltansa. Luonteenpiirteiden puhtaudessa, elämän pyhydessä, armeliaisuudessa, rakastavassa ystävällisyydessä ja säälässä heidän on osoitettava, että 'Herran laki on täydellinen ja virvoittaa sielun'.” Ta. 3, s. 470.

POHDITTAVAKSI

”Jumalan tarkoitus nykyisiin laitoksiinsa nähden voidaan nähdä myös siitä suunnitelmasta, jota hän koetti toteuttaa Juudan kansan avulla. Hänen tavoitteenaan oli Israelin välityksellä jakaa kaikille kansoille runsaita siunauksia. Heidän oli valmistettava tie hänen valonsa levittämiseksi kaikkeen maailmaan.

Maailman kansat olivat turmeltuneella elämällään menettäneet tiedon Jumalasta. Mutta armossaan Jumala ei pyyhkinyt heitä pois elävien joukosta. Hänen tarkoituksensa oli antaa heille tilaisuus tutustua häneen seurakuntansa välityksellä. Hän suunnitteli, että hänen kansansa ilmaisemat periaatteet olivat se keino, millä Jumalan siveellinen kuva ihmisessä uudistettaisiin.” Ta. 3, s. 470.

”Jos olet tietoinen puutteistasi, älä käytä kaikkia voimiasi niiden esittämiseen ja niistä valittamiseen, vaan katso ja elä. Jeesus on meidän ainoa Vapahtajamme, ja vaikka miljoonat ihmiset, jotka tarvitsivat parannusta, hylkäävät Hänen tarjoamansa armon, yhtäkään, joka luottaa Hänen ansioihinsa, ei jätetä kadotukseen. ... Saatana yrittää sanoa, että olet avuton, etkä voi pelastaa itseäsi. Se on totta; sinä olet avuton. Mutta nosta Jeesus hänen eteesi: 'Minulla on Vapahtaja. Häneen minä luotan, eikä Hän salli minun ikinä joutua hämmennyksen valtaan. Hänen nimessään minä voitan. Hän on minun vanhurskauteni ja minun iloni kruunu.’” IMKH.

9. Läksy, sapattina 2. kesäkuuta 2012

Lujana vaaran hetkellä

”Ei kukaan kestä edessäsi kaikkena elinaikanasi. Niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi; minä en jätä sinua enkä hylkää sinua.” Joos. 1:5.

SUUNNITELMIA ISRAELIN VARALLE

- 1. Kuinka Israelin uusi johtaja nimitettiin suureen tehtäväänsä? Mitä Jumala halusi, jotta Hänen kansnsa menestyisi hengellisesti?**
- 4. Moos. 27:17-20; 5. Moos. 10:12,13,16.**

”Mooseksen kuoleman jälkeen Joosua tuli Israelin johtajaksi viemään heidät luvattuun maahan. Hän oli ollut Mooseksen pääministerinä suurimman osan siitä ajasta, minkä israelilaiset olivat vaeltaneet erämaassa. Hän oli nähnyt Jumalan ihmeelliset työt, jota Hän oli Mooseksen välityksellä suorittanut ja hän ymmärsi hyvin kansan mielenlaadun. Hän oli yksi niistä kahdestatoista vakoojasta, jotka Mooses lähetti tutkimaan luvattua maata, ja toinen niistä kahdesta, jotka antoivat oikean selostuksen sen rikkaudesta ja jotka rohkaisivat kansaa käymään omistamaan sitä Jumalan voimassa. Hän oli hyvin sovelias tähän tärkeään toimeen. Herra lupasi Joosualle olla hänen kanssaan, niinkuin Hän oli ollut

Mooseksen kanssa, ja tehdä Kanaanin valloittamisen hänelle helpoksi sillä edellytyksellä, että hän uskollisesti noudattaisi kaikkia Herran käskyjä.-” LH. s. 135.

2. Minkä johdonmukaisen lupauksen Israel sai muiden lisäksi? Mitä samoin on luvattu nykyiselle Israelille? 5. Moos. 9:5,6; Ilm. 21:7.

”Me olemme ikuisesti pelastettuja, kun me käymme porteista sisään kaupunkiin. Silloin me saamme iloita, että olemme pelastettuja, ikuisesti pelastettuja. Mutta siihen asti meidän täytyy kuunnella apostolin varoitusta: 'Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittiasi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.' (Hebr. 4:1). Vaikka Israelilla oli tietoa Kaanaasta, vaikka he lauloivat lauluja Kaanaasta, vaikka he iloitivat etukäteen Kaanaaseen pääsystä ei vielä vienyt Israelin lapsia luvatus maan viinitarhoihin ja oliivilehtoihin. He saattoivat päästä sinnetodellisuudessa vain valloittamalla sen, speutumalla sen olosuhteisiin, harjoittamalla elävää uskoa Jumalaan ja pitämällä kiinni Hänen lupauksistaan...” IMKH.

TOINEN MUISTETTAVA VEDEN YLITYS

3. Minkä rohkaisevan sanoman Joosua sai juuri ennen Jordanin ylitystä? Kuinka Profetian Henki kuvailee Israelin johtajaa? Joos. 3:7,10,11.

”Joosua tunnustettiin nyt Israelin johtajaksi. Hän oli kunnostautunut varsinkin soturina, ja hänen kykynsä ja ansionsa olivat erikoisen tarpeellisia hänen kansansa tässä vaiheessa. Hän oli rohkea, päättäväinen, täsmällinen ja lahjomaton. Epäitsekkäästi hän piti huolta hoitoonsa uskotuista, ja ennen muuta häntä elähdytti elävä usko Jumalaan. Tällainen oli luonteeltaan mies, jonka Jumala oli valinnut johtamaan Israelin joukot Luvattuun maahan. Erämaavaelluksen aikana hän oli toiminut Mooseksen lähimpänä käslyhaltijana, ja hiljaisella, vaatimattomalla uskollisuudellaan hän osoittautui lujaksi silloin kun toiset horjuivat ja puolusti voimakkaasti totuutta vaaran aikana. Näin hän todisti olevansa sopiva Mooseksen seuraajaksi jo ennen kuin Jumala varsinaisesti kutsui hänet tähän tehtävään.” PP. s. 481_

4. Minkä Israelin lapset pystyttivät tämän ihmeellisen Jordanin ylityksen muistoksi? Joos. 4:5-9.

”Tulevien sukupolvien piti saada muisto tästä suuresta ihmeestä. Kun papit vielä seisoivat keskellä joen uomaa, valittiin kustakin heimosta mies, ja he ottivat kukin kiven joen pohjasta pappien seisontakohdalta ja kantoivat ne kaksitoista kiveä länsirannalle. Siellä ne pystytettiin muistomerkeiksi ensimmäiseen leiripaikkaan joen ylityksen jälkeen. Kansan tuli kertoa lapsilleen tästä Jumalan ihmeellisestä avusta, »jotta», kuten Joosua sanoi, »kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että Herran käsi on väkevä, ja jotta te pelkäisitte Herraa, teidän Jumalaanne, ainiaan.»” PP. s. 484_

TOISENLAISEN ESTEEN YLITYS

5. Neljäkymmentä vuotta sen jälkeen, kun olivat saaneet ensimmäistä kertaa taivaan leipää, mitä hedelmiä kansa nyt nautti? Joos. 5:11,12.

”Herra oli selvästi osoittanut voimansa ja suosionsa johdattaessaan kansansa Jordanin poikki kuivaa myöten, eikä viholliset enää voineet syyttää heitä. Manna, jota oli tullut siihen asti, lakkasi tulemasta; sillä israelilaisten oli määrä omistaa Kaanaa ja syödä sen hyvän man antimia; enää ei tarvittu mannaa.” T.

”Heidän vihollisensa olivat riemuinneet, kun he olivat saaneet vaeltaa erämaassa niin kauan, ja ylpeästi he nousivat Jumalaa vastaan selittäen, ettei Hän kyennyt johtamaan heitä Kanaanin maahan. Nyt he olivat kulkeneet Jordanin yli kuivaa pitkin, eivätkä heidän vihollisensa voineet enää häpäistä heitä.

He olivat jatkuvasti saaneet mannaa aina tähän asti, mutta ny, kun israelilaiset olivat omistamaisillaan Kanaanin maan ja saivat syödä sen maan hedelmiä, he eivät enää tarvinneet mannaa, ja sen tulo lakkasi.” LH. s. 137

6. Minkä muun erikoisen todisteen Jumalan voimasta Israel sai? Joos. 6:20; 10:12-14.

”Israelilaiset eivät saaneet voittoa omalla voimallaan, vaan se oli kokonaan Herran. Maan ensi hedelmänä kaupunki oli kaikkineen omistettava uhrina Jumalalle. Sen tuli opettaa Israelille, ettei sen pitänyt omin päin taistellen valloittaa Kanaania vaan toimia yksinkertaisesti

Jumalan tahdon toteuttajana. Se ei saanut ahnehtia rikkauksia eikä tavoitella omaa kunniaansa vaan Herran, Kuninkaansa, kunniaa. Hän oli julistanut ennen kaupungin valtausta: »Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi.» »Mutta karttakaa tuhon omaksi vihittyä, ettette niin tule vihkineiksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen.»” PP. s. 491_

”Joosuan rukous oli Jumalan Hengen innoittama lisätodisteeksi Israelin Jumalan voimasta. Siksi Joosuan pyyntö ei ollut julkean rohkea. Hän oli saanut Jumalalta lupauksen näiden Israelin vihollisten varmasta kukistamisesta, mutta silti hän yritti toimia tarmokkaasti, aivan kuin menestys olisi pelkästään Israelin sotajoukkojen varassa. Hän teki kaiken voitavansa ja pyysi sitten uskossa jumalallista tukea.” PP. s. 509_

7. Mitkä olivat Joosuan viimeiset sanat hänen tehtävänsä lopulla? Joos. 24:14,15.

”Joosuan pyhässä luonteessa ei ollut mitään tahraa. Hän oli viisas johtaja. Hän oli pyhittänyt elämänsä kokonaan Jumalalle. Ennen kuolemaansa hän kokosi yhteen heprealaisten joukon, ja Mooseksen esimerkkiä seuraten hän lyhyesti kertasi heidän matkansa erämaassa ja Jumalan armollisen huolenpidon heistä. Hän puhui heille vakuuttavasti kertoen, että Mooabin kuningas taisteli heitä vastaan ja kutsui Bileamin kiroamaan heidät, mutta Jumala 'ei tahtonut kuulla Bileamia, vaan hänen täytyi siunata heidät.' Sitten hän sanoi heille: 'Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, niitäkö jumalia, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolen virran, vai amorilaisten jumalia, niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.’” LH. s. 140.

POHDITTAVAKSI

”Menestyksen salaisuus onkin jumalallisen voiman ja inhimillisen yrityksen yhteistyössä. Parhaimpiin tuloksiin pääsevät ne, jotka eniten nojaavat Kaikkivaltiaan käsivarteen. Niinpä hänkin, joka sanoi: »Aurinko, seiso alallasi Gibeonissa, ja kuu Aijalonin laaksossa», oli tuntikaudet pitkänään maassa rukoilemassa Gilgalin leirissä. Rukouksen miehet ovat voiman miehiä” PP. s. 509.

Työ ja henkilökohtainen kehittyminen

”Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella, Jeesuksen, Nasaretilaisen nimeä vastaan.” Apt. 26:9.

INHIMILLINEN MONIMUTKAISUUS

1. Kuinka Paavali kuvaili itseään eräässä tilanteessa? Mitä hän vielä mainitsi omasta itsestään? Apt. 22:27,28; 22:3.

”Hän oli pakanallisessa kaupungissa syntynyt Rooman kansalainen, joka samalla oli juutalainen — ei ainoastaan sukuperänsä puolesta vaan myös elinkautisen harjoituksen, isänmaanrakkauden ja uskonnon puolesta. Hänet oli kasvatettu Jerusalemin etevimmän rabbin johdolla ja hän oli perehtynyt isien kaikkiin lakeihin ja perinnäis-tapoihin. Tarsolainen Saulus oli täydellisimmässä mitassa osallinen kansansa ylpeydestä ja ennakkoluuloista. Vaikka hän vielä oli nuori mies, hänestä tuli Sanhedrinin kunnioitettu jäsen. Hän-tä pidettiin lupaavana miehenä, vanhan uskon innokkaana puolestajana.” EK. s. 62.

2. Mitä hän oli tehnyt omien sanojensa mukaan? Apt. 26:9-11.

”Kuten monet tänä päivänä, niin Paavalikin oli hyvin luottavainen perimänsä aseman pohjalta (ennen kääntymystä); mutta tämä luottamus oli vääränlaista. Se oli uskoa ilman Kristusta, sillä hän luotti muotomenoihin ja seremonioihin. Hänen intonsa lain puolesta ei ollut yhteydessä Kristukseen, ja se oli arvotonta. Hän kerskasi sillä, että oli syytön lain edessä; mutta hän kielsi Kristuksen, joka antoi laille merkityksen. Hän luotti siihen, että hän oli oikeassa. Hän sanoo: 'Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.'. Jonkin aikaa Paavali teki hyvin julmaa työtä, luullen tekevänsä Jumalalle palveluksen, sillä hän sanoo: 'olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa.' (1. Tim. 1:13). Mutta hänen vilpittömyytensä ei oikeuttanut hänen työtään tai tehnyt vääryydestä totuutta.” SM.

VAINOOJASTA SAARNAAJAKSI

3. Kun Saulus vainosi kristittyjä, mikä muutti hänen elämänsä ja asenteensa? Apt. 9:3-5.

”Kenraalin kaatuminen taistelussa merkitsee menetystä hänen armeijalleen, mutta hänen kuolemansa ei lisää vihollisjoukon voimaa. Mutta kun merkittävä henkilö siirtyy vastustajien puolelle, niin — sen lisäksi että hänen entiset liittolaisensa menettävät hänen palveluksensa — hänen uudet liittolaisensa saavat tuntuvaan hyötyä. Herra olisi helposti voinut surmata Saulus Tarsolaisen Damaskon tiellä, ja vainoojat olisivat kärsineet suuren menetyksen. Mutta Jumala viisautessaan ei vain säästänyt Sauluksen henkeä vaan myös käännnytti hänet, niin että hän muuttui sielunvihollisen esitaistelijasta Kristuksen esitaistelijaksi. Taitavana puhujana ja ankarana arvostelijana, vakaan määrätietoisena ja horjumattoman rohkeana miehenä Paavalilla oli juuri niitä ominaisuuksia, joita varhaisseurakunnassa tarvittiin.” ApT. s. 124_

4. Minkä päätöksen Saulus teki kuultuaan Jumalan äänen? Apt. 9:4,5,20,21.

”Kristus vei ilmestys- ja vakauttamistyönsä päätökseen, ja katuvaalla parannuksentekijällä oli nyt tilaisuus saada oppia niiltä, jotka Jumala oli määrännyt opettamaan Hänen totuuttaan. Täten Jeesus juhlallisesti vahvisti järjestetyn seurakuntansa arvovallan ja johdatti Sauluksen kosketukseen maan päällä olevien edustajiensa kanssa. Taivaallisen valon loisto riisti Saulukselta näön, mutta Jeesus, tuo Parantaja, ei palauttanut sitä heti. Kaikki siunaukset virtaavat Kristuksesta, mutta Hän on asettanut seurakuntansa edustajakseen maan päälle, ja sille kuului katuvan syntisen ohjaaminen elämän tielle. Juuri niiden samojen miesten, jotka Saulus oli aikonut tuhota, tuli toimia hänen opastajinaan siihen uskontoon, jota hän oli halveksinut ja vainonnut.” LH. s. 211.

TYÖ JA VAKAA EDISTYMINEN

5. Kuinka häntä johdettiin kääntymyksensä jälkeen, ettei hän enää ollut vihaa täynnä oleva ja halveksittu rikollinen, vaan hänestä tuli kunnianarvoinen Jumalan sanan saarnaaja? Apt. 9:17,18,22.

”Siellä Sauluksen usko koeteltiin. Kolme päivää hän sai olla tietämättömänä siitä, mitä häneltä vaadittiin, ja kolme päivää näkemätönnä. Häntä oli pyydetty menemään Damaskokseen, sillä siellä hänelle ilmoitettaisiin, mihin hänen tuli ryhtyä. Epävarmuudessaan hän huusi vakavasti Jumalan puoleen.” Ta. 1. s. 371.

”Saulus Tarsolaisesta, joka oli evankeliumin vannoutuneimpia vastustajia, tuli Paavali, Kristuksen uskollinen palvelija. Näennäisen vihamielisyyden ja halveksinnan, vieläpä rikoksen ja rappionkin kuoren alle saattaa kätkeytyä sielu, jonka Kristuksen armo tulee pelastamaan ja joka on loistava jalokivenä Vapahtajan kruunussa.” Vs. s. 129_

6. Kuinka Paavali kehittyi palveluksessaan Jumalalle? Apt. 9:26-29.

”Sitä mukaa kuin Paavali saarnasi hämmästyneille kuulijoilleen »parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja» (Ap.t. 26: 20), hän »sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus». Mutta monet paaduttivat sydämensä ja kieltäytyivät vastaanottamasta hänen sanomaansa. Pian se hämmästyks, jota hänen kääntymyksensä oli heissä synnyttänyt, muuttui voimakkaaksi vihaksi, samaksi, jota he olivat osoittaneet Jeesusta kohtaan.” ApT. s. 125_

7. Kuinka Paavali meni eteenpäin tehtävässään kohtaamastaan vastustuksesta huolimassa? Apt. 9:29-31.

”Paavali oli aikonut jäädä Jerusalemiin, missä hän saattoi uhmata vastustusta. Hänen mielestään oli raukkamaista paeta, jos hän jäädessään saattaisi saada jotkut itsepäiset juutalaiset vakuuttuneiksi evankeliumin sanoman totuudesta, vaikka hän jäädessään saattaisi myös menettää henkensä. Ja niinpä hän vastasi: »Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun. Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiinsa vaatteita.» Ei kuitenkaan ollut Jumalan aivoitusten mukaista, että hänen palvelijansa tarpeettomasti vaarantaisi henkensä, ja taivaallinen sanansaattaja vastasi: »Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö» (Ap.t. 22: 19—21).”

POHDITTAVAKSI

”Kristus itse suuntaa huomiomme kasvillisuuden kasvuun havainnollistaakseen Henkensä osuutta hengellisen elämän ylläpidossa. Juuristosta oksiin kohoava viinipuun mahla leviää oksiin, ylläpitää kasvua ja synnyttää kukkia ja hedelmiä. Samoin Pyhän Hengen elähdyttävä voima, joka on lähtöisin Vapahtajasta, leviää sieluun, uudistaa vaikuttimet ja tunteet ja saattaa vieläpä ajatukset kuuliaisiksi Jumalan tahdolle. Niin tuon voiman saaja kykenee kantamaan pyhien tekojen kallisarvoista hedelmää” ApT. s. 284_

11. Läksy, sapattina 16. kesäkuuta 2012

Hedelmällinen järjestelmä

”Valitkaa sen tähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnäin me asetamme heidät tähän toimeen.” Apt. 6:3.

USKOLLE JA ANTAUMUKSELLE PERUSTETTU

1. Mitä peruserisaatteet ovat välttämättömiä tehokkaalle lähetystyölle? 1. Tess. 1:5,6; Apt. 11:24.

”Fyysinen parantaminen kuuluu evankeliumin toimintaan. Kun Jeesus lähetti opetuslapset ensimmäiselle lähetysmatkalleen, Hän sanoi heille: ”Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.' Ja kun Hän maallisen tehtävänsä lopulla antoi heille lähetystehtävän, Hän sanoi: 'Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.’” CH.

YHTEISTYÖTÄ

2. Kuinka tämä vastuullinen evankelinen ryhmä valittiin? Mark. 6:7; Apt. 13:3. Kuinka ehdokkaat tulisi nykyään valita? Apt. 6:3.

”Sekä Paavali että Barnabas olivat työskennelleet Kristuksen lähettiläinä, ja Jumala oli runsaasti siunannut heidän ponnistuksensa, mutta heitä kumpaakaan ei oltu aikaisemmin muodollisesti vihitty evankeliumin palvelukseen rukouksella ja kätten päällepanemisella. Nyt seurakunta valtuutti heidät, paitsi saarnaamaan totuutta, myöskin kastamaan ja perustamaan seurakuntia, niin että nyt heidät vihittiin täydelliseen papilliseen virkaan. Tämä oli seurakunnalle tärkeä ajankohta.” LH. s. 237.

SYSÄYS TEHOKKAASEEN JÄRJESTELMÄÄN

3. Minkä kokemuksen tämä ryhmä sai ensimmäisellä lähetysmatkallaan Kyprokselle? Apt. 13:6-8. Kuinka Paavali toimi, ja mitä siitä seurasi? Apt. 13:9,11,12.

”Langennut vihollinen pyrkii näin aina pysyttämään joukoissaan vaikutusvaltaisia henkilöitä, jotka kääntyessään tukisivat tuntuvalta tavalla Jumalan asiaa. Mutta uskollisen evankeliumin levittäjän ei tarvitse pelätä joutuvansa tappiolle sielunvihollisen edessä, sillä hänellä on oikeus saada voima korkeudesta, niin että hän kykenee torjumaan kaikki saatanalliset voimat. Noita oli ummistanut silmänsä evankeliumin totuutta tukeville todisteille, ja vanhurskaassa vihassaan Herra sulki hänen luonnolliset silmänsä, niin ettei hän nähnyt päivänvaloa. Elymas ei tullut sokeaksi pysyvästi vaan ainoastaan tilapäisesti, niin että hän ymmärtäisi tehdä parannuksen ja pyytää anteeksiantamusta Jumalalta, jota hän oli niin suuresti murehduttanut. Se hämmennys, johon hän näin joutui, teki tyhjiksi hänen kavalat juonensa Kristuksen oppia vastaan. Se, että hänen oli hapuultava ympärilleen sokeana, todisti kaikille, että ne tunnusteot, joita apostolit olivat tehneet ja jotka Elymas oli selittänyt silmäkääntötempuiksi, olivat tapahtuneet Jumalan voimasta. Vakuuttuneena apostolien opettaman opin paikkansapitävyydestä käskynhaltija vastaanotti evankeliumin.” ApT. s. 167,168_

4. Mikä sanoma liikutti kuulijoitten sydämiä ensimmäisenä sapattina, jonka he viettivät Antiokiassa? Apt.

13:17,18,26,38,39. Mitä muita tuloksia siellä näkyi? Apt. 13:42,43.

”Kaikissa lähetystyöhön liittyvissä toimissaan Paavali ja Barnabas pyrkivät seuraamaan Kristuksen esimerkkiä auliista uhrautuvaisuudesta ja uskollisesta, innokkaasta työstä sielujen hyväksi. Nuo valppaat, tarmokkaat, uupumattomat miehet eivät kuunnelleet omien taipumustensa tai henkilökohtaisen mukavuudenhalunsa houkutusia, vaan he kylvivät hartaalla innolla ja herpaantumattomalla tarmolla totuuden siementä. Ja siementä kylväessään apostolit muistivat aina antaa kaikille, jotka tunnustautuivat evankeliumin kannattajiksi, verrattoman arvokkaita käytännöllisiä ohjeita. Tämä hartauden ja jumalanpelon henki jätti uusien opetuslasten mieleen pysyvän vaikutelman evankeliumin sanoman tärkeydestä.” ApT. s. 186_

5. Minkä muunlaisia kuulijoita he tapasivat, kun he viettivät toisen sapatin Antiokiassa? Apt. 13:45-47. Mikä oli pakanoitten reaktio? Apt. 13:48.50.

”Paavali havaitsi suuresti kansoitetussa Antiokiassa oivallisen työkentän, missä hänen suuri oppineisuutensa, viisautensa ja intonsa, kaikki yhdessä, tekivät sivistyskaupungin asukkaisiin sekä vierailijoihin voimakkaan vaikutuksen.” LH. s. 236.

6. Mitä lähetystehtävää he suorittivat Ikonionissa? Apt. 14:1,3. Mitä jotkut ennakkoluuloiset miehet, jotka uskoivat palvelevansa Jumalaa, tekivät? Apt. 14:2,4,5.

”Paavali oli ylpeillyt farisealaisesta tinkimättömyydestään, mutt sen jälkeen kun Kristus oli ilmestynyt hänelle Damaskon tiellä, hänelle oli tullut selväksi Vapahtajan lähetystehtävä sekä hänen oma kutsumuksensa pakanoiden käännättäjänä, hän ymmärsi täysin elävän uskon ja kuolleen muodollisuuden välisen eron. Paavali väitti vieläkin olevansa Aabrahamin lapsia ja piti kymmenet käskyt sekä kirjaimellisesti että hengellisesti yhtä uskollisesti, kuin hän oli tehnyt ennen kristinuskoon kääntymistäänkin. Mutta hän tiesi, että noiden esikuvallisten muotomenojen täytyi pian kokonaan lakata, koska se, mihin ne olivat viitanneet, oli tapahtunut, ja evankeliumin valo levitti kirkkauttaan juutalaisen uskonnon ylle antaen

sen muinaisille juhlamenoille uuden merkityksen.” LH. s. 239.

**7. Millaisen vaikutuksen evankeliumi sai aikaan Lystrassa?
Apt. 14:8-11,19,20. Pelkäsiikö Paavali palata tuohon kaupunkiin?
Apt. 14:21,22.**

”Selvitettyään nämä Luojaa koskevat perustotuudet apostolit puhuivat Lystran asukkaille Jumalan Pojasta, joka tuli taivaasta maailmaamme, koska rakasti ihmislapsia. He puhuivat siitä, miten hän oli elänyt ja palvellut, miten hänet olivat hylänneet ne, joita hän oli tullut pelastamaan, miten häntä oli kuulusteltu ja miten hänet oli ristiinnaulittu, miten hän oli noussut kuolleista ja astunut ylös taivaisiin toimiakseen siellä ihmisen puolustajana. Tällä tavoin, Jumalan Hengessä ja voimassa, Paavali ja Barnabas saarnasivat evankeliumia Lystrassa.” ApT. s. 180.

**8. Mitä apostoli teki vahvistaakseen työtä jokaisessa seurakunnassa?
Apt. 14:23.**

”Apostolit kantoivat vastuun taakkaa työn laajentamisesta, evankeliumin julistamisesta uusilla alueilla. Heidän esimerkistään opimme, että Herran viinitarhassa ei tarvita joutilaita. Hänen palvelijoidensa kuuluu koko ajan laajentaa työkenttäänsä. Jatkuvasti heidän tulee tehdä enemmän, ei koskaan vähempää. Herran työn kuuluu laajeta, kunnes se käsittää koko maailman. Sen jälkeen kun Paavali ja Barnabas olivat olleet lähetysmatkalla, he kävivät uudelleen samoilla paikoilla, joille olivat perustaneet seurakuntia, ja valitsivat miehiä liittymään työhön heidän kanssaan. Näin Jumalan palvelijoiden tulee toimia nykyäänkin, valita ja kouluttaa kelpo vuoria miehiä yhteistyöhön. Jumala auttaa meitä pyhittämään itsemme, jotta meidän esimerkistämme toisetkin tulisi pyhitetyiksi, pystyviksi toimimaan menestyksekkäästi sielujen voittamiseksi Kristukselle.” T.

POHDITTAVAKSI

”Herra kutsuu kansansa menemään uurille seuduille lähetystyössä, kylvämään kaikkien vetten varsille. Me teemme vain pienen osan siitä työstä, jonka Hän haluaisi meidän tekevän naapureidemme ja ystäviemme parissa. Ystävällisyydellä köyhiä, sairaita tai raskautettuja kohtaan me voimme vaikuttaa heihin niin, että taivaan totuus pääsee heidän sydämiinsä. Yhtään tällaista tilaisuutta ei saisi jättää käyttämättä. Se on korkeinta lähetystyötä, mitä voimme

tehdä. Totuuden esittäminen rakkaudella ja myötätunnolla talosta taloon, on sopusoinnussa Kristuksen ohjeiden kanssa, jotka Hän antoi opetuslapsilleen, kun Hän lähetti heidät lähetysmatkalle.” RH.

12. Läksy, sapattina 23. kesäkuuta 2012

Hallintojärjestelmä

”Te olette maailman valo’. Hän teki seurakunnasta pyhän totuuden säilytyspaikan. Hän jätti seurakunnalle tehtävän hoitaa totuutta, ja sen tehtävänä vielä tänä päivänäkin on viedä Hänen lähetystehtäväänsä eteenpäin maailman pelastamiseksi. Hän on vanhurskauden Aurinko, joka lähettää kirkkaita säteitään seuraajilleen, ja heidän tehtävänsä puolestaan on viedä tätä valoa toisille. He ovat Hänen edustajiaan maailmassa.” THU.

PÄÄTÖS – EDISTYMINEN

1. Mikä oli kiistan aiheena apostoli Paavalin aikaan? Apt. 15:1,2.
Mitä johtajat tekivät ratkaistakseen tämän ongelman? Apt. 15:6.

”Jotkut Juudean juutalaiset aiheuttivat yleisen tyrmistyksen uskovien pakanoitten keskuudessa alkamalla pohtia kysymystä ympärileikkauksesta. Suurella varmuudella he selittivät, ettei kukaan voinut pelastua ympärileikkaamattomana ja pitämättä koko seremonialakia. Tämä oli tärkeä kysymys, joka vaikutti seurakuntaan hyvin suuressa määrin. Paavali ja Barnabas tarttuivat siihen ripeästi ja vastustivat sitä esittäen asian pakanoille. Tässä heitä vastustivat Antiokian uskovat juutalaiset, jotka suosivat Juudean juutalaisten kantaa. Asia aiheutti paljon väittelyä ja epäsointua seurakunnassa, kunnes lopulta Antiokian seurakunta, oivaltaessaan että jatkuva väittely kysymyksestä voisi aiheuttaa hajaannusta heidän keskuudessaan, päätti lähettää Paavalin ja Barnabaa yhdessä joidenkin antiokialaisten, vastuunalaisten miesten kanssa Jerusalemiin esittämään asia apostoleille ja vanhimmille.” LH. s. 238.

2. Mikä päätös tehtiin? Mihin se perustui? Apt. 15:13-20.

”Juutalaiset ylpeilivät Jumalan heille säätämistä jumalanpalvelustoimituksista ja päättelivät, että koska Jumala kerran oli eritellyt nuo juutalaiset jumalanpalvelusmenot, oli mahdotonta, että Hän milloinkaan hyväksyi mitään muutosta mihinkään niiden yksityiskohtaankaan. He päättivät, että kristikunnan piti mukautua juutalaisten lakeihin ja muotomoihin. He olivat hitaita näkemään kaiken sen päätyneeksi, minkä Kristuksen kuolema oli lakkauttanut, ja tajuamaan, että kaikki heidän uhrimenonsa olivat vain esikuvanheet Jumalan Pojan kuolemaa., jossa esikuva oli kohdannut perikuvansa tehden siten arvottomaksi juutalaisen uskonnon muotomenot ja uhrin, vaikka ne olivatkin olleet Jumalan määräämiä.” ... Paavali väitti vieläkin olevansa Aabrahamin lapsia ja piti kymmenet käskyt sekä kirjaimellisesti että hengellisesti yhtä uskollisesti, kuin hän oli tehnyt ennen kristinuskoon kääntymistäänkin. Mutta hän tiesi, että noiden esikuvallisten muotomenojen täytyi pian kokonaan lakata, koska se, mihin ne olivat viitanneet, oli tapahtunut, ja evankeliumin valo levitti kirkkauttaan juutalaisen uskonnon ylle antaen sen muinaisille juhlamenoille uuden merkityksen. Neuvottelukokouksen harkittavaksi jätetty kysymys näytti tuottavan voittamattomia vaikeuksia, katseltiinpa sitä missä valossa tahansa. Mutta todellisuudessa Pyhä Henki oli jo ratkaissut tämän probleeman, tehnyt ratkaisun, josta riippui Kristuksen seurakunnan onni ja menestys, vieläpä sen koko olemassaolo. Apostolit saivat armoa, viisautta ja pyhää arvostelukykyä ratkaistaksensa tämän kiistanalaisen kysymyksen.” LH. s. 239.

KOMMUNIKAATIOJÄRJESTELMÄ

3. Kuinka Pietari, Barnabas, Paavali ja Jaakob, muiden mukana, työskentelivät yhdessä näissä istunnoissa Jumalan kunniaksi? Apt. 15:6,7,10-12.

”Jokaisessa neuvonpidossa jäsenten pitäisi puhua ja toimia, aivan kuin verho olisi vedetty syrjään ja he olisivat taivaisen maailmankaikkeuden läsnäolossa. Sillä niin se oikeasti onkin; koko taivas katsoo näihin työntekijöihin. Jos suunnitteilla on jotain riitaisaa, älkää päästäkö sitä ulos, se täytyy kätkeä, täysin kätkeä Kristuksessa.” DWG.

”Varhaisessa kristillisessä seurakunnassa noudatettu järjestys auttoi sitä etenemään vakaasti, ikään kuin kurinalaisena, Jumalan sota-asuun sonnustautuneena sotajoukkona. Uskovien ryhmät, vaikka olivatkin hajallaan laajalla alueella, olivat kaikki saman yhteisön jäseniä; ne kaikki toimivat keskinäisessä yksimielisyydessä ja yhteisymmärryksessä. Kun jossakin paikallisessa seurakunnassa syntyi erimielisyyttä, kuten sitä myöhemmin syntyi Antiokiassa ja muualla, eivätkä uskovat kyenneet pääsemään yhteisymmärrykseen, kyseisten asioiden ei annettu synnyttää erimielisyyttä koko seurakunnassa. Kysymykset annettiin ratkaistavaksi koko uskovien yhteisön yleiselle neuvottelukokoukselle, joka koostui paikallisten seurakuntien valtuutetuista edustajista ja jossa keskeinen vastuu kuului apostoleille ja vanhimmille. Näin hyökkäykset, jotka saatana kohdisti seurakuntaan muista erillään olevilla paikkakunnilla, torjuttiin kaikkien yhteisillä toimilla, ja sielunvihollinen epäonnistui pyrkimyksessään aikaansaada hajaannusta ja tuhoa. »Ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala» (1 Kor. 14: 33). Hän vaatii, että säännönmukaisuutta ja järjestelmällisyyttä noudatetaan seurakunnan asioiden hoidossa yhtä lailla nykyään kuin muinoinkin. Hän haluaa, että hänen työtään viedään eteenpäin perusteellisesti ja täsmällisesti, niin että hän voi painaa siihen hyväksymisensä sinetin. Kristityn tulee olla liittyneenä kristittyyn, seurakunnan seurakuntaan; inhimillisen välikappaleen tulee olla yhteistyössä jumalallisten kanssa, jokaisen voiman tulee mukautua Pyhän Hengen ohjaukseen, ja kaikkien tulee yhdessä välittää maailmalle ilosanomaa Jumalan laupeudesta.” ApT. s. 95,96.

4. Mikä kommunikaatiojärjestelmä pantiin täytäntöön? Apt. 15:30-34. Kuinka apostolit jatkoivat aktiivista palvelustaan? Gal. 5:1-4.

”Paavalia ja Barnabasta suositeltiin heille miehinä, jotka olivat panneet henkensä alttiiksi Herran tähden. Juudas ja Siilas lähetettiin näiden apostolien mukana selittämään pakanoille neuvoston päätöstä samanaikaisesti. Nämä neljä Jumalan palvelijaa lähetettiin Antiokiaan mukanaan kirje ja sanoma, joka päätti kaiken väittely, sillä se oli maan päällä korkeimman arvovallan ääni.” LH. s. 241.

HENKILÖKOHTAISIA SUHTEITA

5. Ollessaan toisella lähetysmatkallaan, kenen kanssa Paavali työskenteli menestyksekkäästi? Apt. 15:35,36,40,41.

”Barnabas oli valmis lähtemään Paavalin mukaan, mutta hän halusi, että

he ottaisivat mukaansa myös Markuksen, joka oli jälleen päättänyt omistautua palvelustyölle. Paavali vastusti tätä. Hän »katsoi oikeaksi olla ottamatta mukaan» miestä, joka heidän ensimmäisellä lähetysmatkallaan oli jättänyt heidät hädän hetkellä. Hän ei ollut halukas antamaan anteeksi heikkoutta, jota Markus oli osoittanut hylkäämällä työn ja palaamalla turvalliseen ja mukavaan kotiinsa. Hän tähdensi, ettei niin heikkotahtoinen henkilö ollut sovelias työhön, joka vaati kärsivällisyyttä, itsensä kieltämistä, rohkeutta, alttiutta, uskoa ja halua uhrata tarpeen tullen vieläpä henkensä. Niin sovittamaton oli kiista, että Paavalin ja Barnabaan tiet erosivat. »Ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon. Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle.» Olosuhteet, jotka liittyvät Paavalin ja Barnabaan erottamiseen Pyhän Hengen ohjauksella omaan erityistehtäväänsä, osoittavat selvästi, että Herra toimii nimeämiensä välikappaleiden avulla järjestäytyneessä seurakunnassaan.” ApT. s. 202,162_

6. Kuinka apostolit kehittivät työntekijöitä evankelioimistyöhön? Apt. 16:1-3.

”Niiden joukossa, jotka olivat tulleet kääntymykseen Lystrassa ja jotka olivat Paavalin kärsimysten silminnäkijöinä, oli henkilö, josta oli myöhemmin tuleva merkittävä Kristuksen työntekijä ja joka oli kokeva yhdessä tuon apostolin kanssa uudisraivaajan koettelemukset ja ilot vaikeilla työkentillä. Kysymyksessä oli nuori mies nimeltä Timoteus.” ApT. s. 184_

HYVIN SIUNATTU TYÖ

7. Kuinka Jumala siunasi Paavalin työtä hänen toisella matkallaan Makedoniaan, alkaen Filippiästä? Apt. 16:9,10,13-15.

”Luukasta kutsutaan 'rakkaksi lääkäriksi'. Hän työskenteli yhdessä Paavalin kanssa Filippissä, ja kun Paavali lähti sieltä, Luukas jäi tekemään kahta palvelusta, lääkärin ja evankeliumin saarnaajan. Hän oli todellinen lääkintälähetystyöntekijä, ja hänen lääkärintaitonsa avasivat tietä evankeliumille moniin sydämiin.” CH.

8. Kuinka Jumala puuttui vastustukseen? Apt. 16:27-31.

”Syvän nöyryyden vallassa hän pyysi, että apostolit julistaisivat nyt hänelle pelastuksen tien. »Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi», he vastasivat; ja »he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ynnä kaikille, jotka hänen kodissansa olivat». Sitten vanginvartija pesi apostolien haavat ja palveli heitä, minkä jälkeen he kastoivat hänet sekä koko hänen perhekuntansa. Pyhittävä voima levittäytyi vankilan asukkien keskuuteen, ja kaikkien mieli avautui kuuntelemaan apostolien julistamia totuuksia. He olivat vakuuttuneita siitä, että Jumala, jota nämä miehet palvelivat, oli ihmeellisellä tavalla vapauttanut heidät kahleista.” ApT. s. 217_

Tänään luetaan lähetyskertomus peruskoulujen rakentamisesta

13. Läksy, sapattina 30. kesäkuuta 2012

Mennä eteenpäin vaikeuksista välittämättä

”Kuinka paljon kaikista niistä hyvistä vaikutuksista, jotka keventävät kärsimyksiä, lohduttavat surevia, hillitsevät pahaa, kohottavat elämää itsekkydestä ja aistillisuudesta ja kirkastavat sen kuolemattomuuden toivolla, johtuu Paavalin ja hänen työtovereittensa työstä, kun he Jumalan Pojan evankeliumi mukanaan tekivät huomaamatta jääneen matkansa Aasiasta Euroopan rannoille? Minkä arvoinen on elämä, joka on ollut Jumalan välikappaleena hänen pannaan liikkeelle sellaisia siunaavia vaikutuksia? Minkä arvoista on iäisydessä katsella sellaisen elämäntyön seurauksia?” EK. s. 67.

PAAVALI ANTIOKIASSA JA EFESOSSA

1. Mikä oli Paavalin saarnojen aiheena hänen lähetysmatkoillaan? Millainen vaikutus tällä sanomalla oli juutalaisiin sekä käskynhaltijaan? Apt. 18:5,12-15.

”Hän kertoi heille Kristuksen elämästä täällä maan päällä ja hänen julmasta ja häpeällisestä kuolemastaan. Hän kertoi heille, kuinka elämän Herra oli murtautunut haudan kahleet ja noussut ylös kuoleman voittajana. Hän toisti käskyn, jonka Vapahtaja oli antanut opetuslapsilleen: »Minulle

on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen» (Matt. 28: 18,19). Hän kertoi heille niin ikään, kuinka Kristus oli luvannut lähettää Puolustajan, jonka voimasta ilmenisi vaikuttavia merkkejä ja ihmeitä, ja hän kuvasi, kuinka ihanalla tavalla tämä lupaus oli täyttynyt helluntaipäivänä. Näiden syytösten johdosta opetuslapset joutuivat useita kertoja viranomaisten eteen, mutta he puolustautuivat niin selkeällä ja järkevällä tavalla ja esittivät opettamansa asiat niin tyynesti ja perusteellisesti, että tekivät kuulijoihinsa voimakkaan myönteisen vaikutuksen.” ApT. s. 282, 178_

2. Mikä seurasi Paavalin saarnaamista? Apt. 20:9-12.

”»Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.» Nämä yliluonnollisen voiman osoitukset olivat paljon mahtavampia kuin mitkään, mitä Efesossa oli nähty, ja sen luontoisia, etteivät ne olleet jäljiteltävissä silmänkääntäjän tempuilla tai velhojen taioilla. Koska nämä tunnusteet tapahtuivat Jeesus Nasaretilaisen nimessä, kansalla oli tilaisuus nähdä, että taivaan Jumala on voimallisempi kuin noidat, jotka palvoivat Artemis-jumalatarta. Näin Herra kohotti palvelijansa, vieläpä epäjumalanpalvojain edessä, verrattomasti korkeammalle kuin voimallisimmat ja suosituimmat taikurit.” ApT. s. 286.

KAPINA PAAVALIA VASTAAN

3. Miksi Paavalialia syytettiin Efeson hallintomiesten edessä? Apt. 19:24-27.

”Nämä sanat kuohuttivat kansan ärtyisiä tunteita. He tulivat »vihaa täyteen ja huusivat sanoen: 'Suuri on efesolaisten Artemis!'» Tieto tästä puheesta levisi nopeasti. »Koko kaupunki joutui sekasortoon.» Paavalialia ryhdyttiin etsimään, mutta häntä ei löytynyt mistään. Hänen veljensä olivat toimittaneet hänet kiireesti pois paikalta saatuaan vihjeen uhkaavasta vaarasta. Jumalan enkelit oli lähetetty suojelemaan apostolia; hänelle ei ollut vielä koittanut marttyyrikuoleman hetki. Kun suuttunut väkijoukko ei löytänyt vihansa kohdetta, se tempasi mukaansa »Gaiuksen

ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita», ja nämä muassaan ihmiset »ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan». Niille, jotka uskovat, Kristus on luja perusta. Tämän elävän kallion varaan voivat sekä juutalaiset että pakanat rakentaa. Se on tarpeeksi laaja kaikille ja tarpeeksi vahva kannattamaan koko maailman painon ja kuorman. Tämä on seikka, josta Paavalikin huomautti selkein sanoin. Puhuessaan palvelustoimintansa viimeisinä päivinä joukolle pakanakäännynnäisiä, jotka olivat säilyttäneet vahvana rakkautensa evankeliumin totuuteen, apostoli kirjoitti: »Te olette - - apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus» (Ef. 2: 19, 20).» ApT. s. 292,293,175_

4. Mikä oli kanslerin mielipide tästä asiasta? Apt. 19:35-37.

»Kanslerin ja muiden kaupungin korkea-arvoisten virkailijoiden päätös oli osoittanut kansalle, ettei Paavali ollut syyllistynyt mihinkään laittomaan tekoon. Tämä oli kristinuskolle jälleen uusi voitto erheestä ja taikauskosta. Jumala oli nostattanut korkean hallintoviranomaisen puolustamaan hänen apostoliaan ja hillitsemään mellakoivaa väkijoukkoa. Paavalin sydän oli täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä, että hänen henkensä oli säästynyt ja ettei Efeson mellakka ollut saattanut kristinuskoa huonoon maineeseen.» ApT. s. 295_

PAAVALI JERUSALEMISSA

5. Mitä apostoli Paavalista oli ennustettu? Apt. 21:10,11. Luopuiko hän suunnitelmasta matkustaa Jerusalemiin? ApT. s. 21:15,17,18,20.

»Pyhän Hengen välityksellä nämä opetuslapset saivat varoituksen vaaroista, jotka odottivat Paavalia Jerusalemissa, ja he kielsivät häntä menemästä Jerusalemiin. Mutta apostoli ei luopunut aikeestaan koettelemusten ja vangiksijoutumisen pelosta.» ApT. s. 396_

»Tyyrossa vietetyn viikon päätyttyä kaikki veljet vaimoineen ja lapsineen saattoivat Paavalin laivalle. Ennen kuin hän astui siihen, he polvistuivat rannalle ja rukoilivat, hän heidän puolestaan ja he hänen puolestaan.» ApT. s. 396_

»Kun Paavali otti vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, se teki hänestä uuden luomuksen. Hän oli muuttunut; hänen sieluunsa istutettu totuus antoi

hänelle sellaisen uskon ja rohkeuden Kristuksen seuraajana, että mikään vastustus ei saanut häntä siirtymään eikä mikään kärsimys lannistumaan.” FW.

6. Kuinka Paavalia koskeva ennustus täyttyi? Apt. 21:28,31,36. Minkä ihanan lupauksen Jeesus antoi tällaisten tapausten varalle.? Matt. 5:11,12.

”Nyt niin kuin ennenkin sellaisen totuuden julistaminen, joka nuhtelee ajan synneistä ja erheistä, herättää vastustusta. »Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.» Joh. 3: 20. Nähdessään, etteivät voi puolustaa kantaansa Raamatulla, monet päättävät pitää siitä kiinni kaiken uhalla ja hyökkäävät ilkeämielisesti niiden henkilöiden luonteeseen ja vaikuttimien kimppuun, jotka puolustavat kansan epäsuosiossa olevaa totuutta. Tätä menettelytapaa on käytetty kaikkina aikoina. Eliaa sanottiin Israelin häiritsijäksi, Jeremiaa kavaltajaksi ja Paavalia temppelein saastuttajaksi. Sen jälkeen aina tähän päivään saakka on niitä, jotka ovat halunneet olla totuudelle kuuliaisia, sanottu kapinallisiksi, harhaoppisiksi ja lahkolaisiksi. Monet, jotka ovat liian epäuskoisia ottaakseen vastaan varman profeetallisen sanan, hyväksyvät sokeasti niitä vastaan tehdyt syytökset, jotka uskaltavat nuhdella vallitsevista synneistä. Tämä henki kasvaa yhä enemmän. Raamattu opettaa selvästi, että on lähestymässä aika, jolloin valtion lait ovat sellaisessa ristiriidassa Jumalan lain kanssa, että jokaisen, joka haluaa noudattaa kaikkia Jumalan käskyjä, täytyy kohdata moitteita ja rangaistuksia niin kuin pahantekijän.” ST. s. 458_

PAAVALIN PUOLUSTUS JA TOIVO

7. Mikä oli taivaan palvelijan puolustus? Apt. 22:1-4. Millä vakuutuksella hän puolusti itseään?

”Pietari, Jaakob ja Johannes olivat vakuuttuneita siitä, että Jumala oli määrännyt heidät saarnaamaan Kristusta heidän omien maanmiestensä keskuudessa kotimaassa. Mutta Paavali oli rukoillessaan temppeleissä, saanut tehtävänsä Jumalalta ja oli nähnyt edessään laajan lähetyskenttänsä erittäin selvästi. Valmistaakseen Paavalin tätä hänen laajaa ja tärkeää työtänsä varten Jumala oli johtanut hänet läheiseen yhteyteen kanssansa ja avannut hänen hurmaantuneen katseensa eteen välähdyksen taivaan

kauneutta ja kirkkautta.” LH. s. 236.

”Myös Paavalia piti yllä hänen moninaisissa tehtävissään Kristuksen läsnäolon kannattava voima. »Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa», hän sanoi. »Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme» (Pil. 4: 13; Room. 8: 35—39).” EK. s. 65.

8. Mitä muita totuuksia tämä Jumalan mies julisti? Apt. 26:6-8; 23:6.

”Paavali sanoo: »Jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty. Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut.» 1 Kor. 15: 16—18. Jos vanhurskaat olisivat neljän tuhannen vuoden aikana menneet kuollessaan välittömästi taivaaseen, kuinka Paavali olisi voinut sanoa, että jos ei olisi ylösnousemusta, silloin »Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut». Eihän silloin ylösnousemusta tarvittaisi.” ST. s. 546_

”Myöhemmän palvelustoimintansa aikana Paavali ei milloinkaan unohtanut viisautensa ja voimansa Lähdetä. Kuulkaa, miten hän yhä, vuosia myöhemmin, julistaa: »Elämä on minulle Kristus» (Pii. 1: 21). Ja vielä: »Minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki — — että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaviin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden» (Fil. 3: 8—10).” ApT. s. 128_

POHDITTAVAKSI

”Teidän tulee ymmärtää enemmän kuin koskaan todellisen Kristuksen kaltaisen luonteen pehmentävä, hillitsevä voima. Teidän täytyy ymmärtää sen sodan luonne, jossa me olemme. Pyhän elämän vaikutus on paljon

laajempi kuin kaikkien oppiväittelyiden. ... Me tarvitsemme enemmän kuin koskaan sydämeistä tulevaa rukousta ja Kristuksen Hengen ääntä, jotta Hän voi käyttää meitä palvelukseensa Hengen pyhityksen kautta. Meidän täytyy rukoilla, että voimme yhdistyä rakentaaksemme Jumalan valtakuntaa. Me emme saa koskaan olla tyytyväisiä itseemme, vaan meidän täytyy katsoa ylöspäin, pyrkiä korkeammalle tasolle ja saavuttaa korkeampia päämääriä. Meidän sydämemme suurin toive pitäisi olla, että saamme olla Jumalan sävyisän ja rakastavan kansan keskuudessa. Silloin me voimme löytää sieluja ja voittaa sieluja.” VSS.

Lähetyskertomus peruskoulujen rakentamisesta

Luettavaksi sapattina 30. kesäkuuta 2012.

Lahjat tarkoitusta varten kerätään 7. heinäkuuta 2012

”Raamattu korostaa kasvatuksen merkitystä, niinkuin on kirjoitettu Sananlaskuissa 22:6: 'Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea.' Voidaan tehdä paljon enemmän niiden lasten pelastukseksi ja koulutukseksi, joiden vanhemmat eivät voi lähteä pois kaupungeista. Siihen kannattaa uhrata parhaat voimavarat. Seurakunnan kouluja pitää perustaa kaupunkeihin, ja näiden koulujen yhteyteen pitää järjestää korkeamman koulutuksen mahdollisuus. Nämä koulut voidaan järjestää ja liittää niin, että ne ovat oma kokonaisuutensa.” RH. ”Joka paikassa, missä on seurakunta, suuri tai pieni, pitäisi olla perustettuna myös koulu.” SM.

Yli sata vuotta sitten, Jumala antoi profeettallisen innoituksen kautta ohjeet kansalleen, että näin tulee tehdä lähetystyötä; ja tänä päivänä se on haaste seurakunnalle, sillä me elämme lopun ajassa. Kun lapsemme käyvät koulua, jossa ei vallitse kristilliset periaatteet, he ovat vaarassa. ”Jos lasta ei ole kasvatettu oikein [kotona], saatana kasvattaa hänet valitsemiensa välikappaleiden kautta. Kuinka tärkeä onkaan kotikoulu!” CPTS.

Mikä on seurakuntakoulu?

- paikallisen seurakunnan laajennus
- lasten lähetystyön opetuksen keskus
- kotona opittujen läksyjen harjoituspaikka

- alkeisopetuksen laitos

Mikä on seurakunnan koulun tarkoitus?

- kasvatus lähetystyöpalvelukseen
- totuuden saarnaaminen
- apu vanhemmille
- alkeistason muodostaminen
- opetus uskonnossa ja yleisessä kulttuurissa

”Herra käyttäisi seurakunnan koulua välineenä auttamaan vanhempia kasvattamaan ja valmistamaan lapsensa edessä olevaan aikaan. Huolehtikoon seurakunta koulutyöstä ja tekköön siitä sellaisen, kuin Herra toivoo sen olevan... Huolella opetetut lapset ovat totuuden todistajia.” Cpts.

”Tällaisella lähetystyöllä, joka minulle näytettiin, on suuri vaikutus valon ja totuuden levittämisessä.” CG.

”Herra tahtoi, että ponnistelisisimme hellittämättömästi lastemme kasvatukseen hyväksi. ... Antavatko seurakunnanjäsenet varojaan Jumalan asian eteenpäin viemiseksi muiden keskuudessa ja jättävät omat lapsensa edistämään saatanan työtä ja palvelusta?” Ta. 2, 466.

”Yksityisten etujen ajaminen henkilökohtaisten päämäärien toteuttamiseksi on asia erikseen. Siinä ihmiset noudattakoot omaa ymmärrystään. Mutta Herran työn edistäminen maan päällä on kokonaan toinen asia. Kun hän osoittaa, että jokin tietty kiinteistö tulisi hankkia hänen asiansa edistämiseksi ja hänen työnsä laajentamiseksi - olipa kysymys parntola- tai koulutoiminnasta tai jostain muusta työmuodosta - hän tekee sen työn tekemisen mahdolliseksi, jos ne, joilla on kokemusta, osoittavat uskovansa ja luottavansa hänen aivoituksiinsa ja ryhtyvät heti toimiin hänen ilmoittamien etujensa hankkimiseksi. Joskaan emme saa pyrkiä riistämään keneltäkään omaisuutta, niin silloin kun tarjoutuu edullisia tilaisuuksia, meidän tulisi panna ne valppaasti merkille, jotta voimme tehdä suunnitelmia työn laajentamiseksi. Ja kun olemme tämän tehneet, meidän tulisi panna liikkeelle kaikki tarmomme vapaaehtoisten uhrilahjojen saamiseksi Jumalan kansalta näiden uusien hankkeiden tueksi.” Ta. 3, s. 408.

Tällä hetkellä meillä on kouluja Afrikassa, Aasiassa ja Väli- ja Etelä-Amerikassa. Mutta kun tarkastellaan näitä juhlallisia lausuntoja, pääkonferenssin kasvatusosasto vetoaa kaikkiin veljiin ja sisariin ja ystäviin koko maailmassa, jotta vastaisitte Herran Jeesuksen liikuttamin sydämin ja tukisitte anteliaasti, että monia peruskouluja voitaisiin rakentaa Ruandaan, Nigaraguahan, Boliviaan ja Filippiineille. Me jätämme nämä suunnitelmat Jumalan käsiin ja rukoilemme, että Hänen tahtonsa tapahtuisi. ”Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi

menestyvät.' Snl. 16:3.

Danilo Lopez Monterroso- Pääkonferenssin kasvatusosaston
väliaikainen johtaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälisen lähetysserurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org.
Toimituspaikka Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org
